

પ્રેમરત્ન ભજનાવળી.

સર્વે બ્રહ્મજનોને વાસ્તે.

બનાવનાર.

ડકર. વનમાળી મોતીલાલ.

મુ. ખારેજ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ડકર. વનમાળી મોતીલાલ.

આ બુક રજીસ્ટર કરાવી છે માટે બનાવનારની
રજા સિવાય તેમાંનો કોઈપણ બાગ છાપેલો
અગર છપાવેલો નહીં.

અમદાવાદમાં.

રાજનગર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. મગનલાલ

હાડીસ ગે છાપી.

સંવત ૧૯૬૩—સને ૧૯૦૬

કીંમત રૂ ૦-૨-૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૭૮૨

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પ્રેમરત્ન ભજનાવળી

વિષય ૬-૧૪

પ્રેમરત્ન ભજનાવળી.

સરવે ભક્તજનોને વાસ્તે.

બનાવનાર.

ઠકર. વનમાળી મોતીલાલ.

મુ. બારેજ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ઠકર. વનમાળી મોતીલાલ.

આ બુક રજીસ્ટર કસવી છે માટે બનાવનારની
રજા શિવાય તેમાંનો કાંઈપણ ભાગ છાપવો
અગર છપાવતો નહીં.

અમદાવાદમાં.

રાજનગર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. મગનલાલ
હાડીસગે છાપી.

સંવત ૧૯૧૩—સને ૧૯૦૬

કીંમત રૂ ૦—૨—૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
અજયભાઈ ગોપીકૃષ્ણરામ

૧૭૮૨

મનહર.

પુસ્તક ઉકેલનાર પ્રેમીજન સંત મારા,
ભુલ માફ કરશો હરી સેવક જાણીને;
વાંચનાર પાસે ભુલચુકની હું માફી માગું;
ક્ષમા કરી સુધારજો દયા દીલ આણીને.
જલ્દે અમદાવાદના દસકોઈ તાલુકામાં,
વનમાળી મોતીજાલ ખારેજ મુકામ છે;
ઝોગણીસે ખાસઠની સાલમાં આ બુક રચી,
મળવાનું 'ટેકાચું' તો ખારેજમાં ઠામ છે.

॥ ॐ तत्स परमात्मने नमः ॥

પ્રેમરત્ન ભજનાવળી

નમુ શંકર તતને પ્રથમ બેઉ કર જોડી,
મારી યુદ્ધિ ધણી થોડી;
સ્વામી ટાળશે ખામી છોજ સદ્ગુણ સ્વામી,
બેઉ કર જોડી કહુ નામી.

શ્રી ગણપતી સહાયતા કરો.
સઉ નમીએ તમને પ્યારથી જોડી હાથ,
મન વચ કરમે નામી નાથ, નગદુહીતાના નાથ;
ઊરમાં અરજ પ્યારી ધારી. શ્રી ગણપતી.
જય આપો ભારી, કષ્ટ વીઢારી,
અભીનય સમયે સઘ કરો મતી સારી;
ધારી ગુણ ગાઠએ છે ભારી. શ્રી ગણપતી.

સરસ્વતીને નમઃ

સરસ્વતી ભગવતી, માછ દેજે શુભ મતી;
 ચૌદ વીઘા કળા ચૌસઠ, માછ છે પુરણ રતી.
 સંસાર રણમાં બહી જલો, માછ આપ મુઝાઈ જતી;
 દેવી નમામી સરસ્વતી, માછ દેજે સુમતી.
 ગુણ ગાવા આપો શુદ્ધ મતી. સરસ્વતી.

આરતી.

જય ગૌડડ સ્વામી, જય ગૌડડ સ્વામી;
 બેઉ કરજોડી વંદુ, ગાતરકા ધામી. જય.
 રાજો સેવકનાં કષ્ટ, સેવકને તારો; ગુર.
 આનંદે ઉમંગે, અમને ઉગારો. જય.
 ગાતરકાના નાથ, સ્વામી છે અંતરજામી; ગુર.
 કાજાવાલા કરીએ, કરગરીને નામી. જય.
 સેવકપર કરજો મહેર, નવ રાખો ખામી; ગુર.
 દીનમંદુ દયાળુ, છે સાચા સ્વામી. જય.
 હું આવ્યો આપને શરણુ, ભક્તવત્સળ જાણી; ગુર.
 બાંનાની પત રાખો, શરણુ દયો તાણી. જય.
 જેવો તેવો પણ દાસ આપનો, અરણુ દયો માની; ગુર.
 રંક દાસની વીનતી, ઉર ધરજો સ્વામી. જય.
 સદગુરુ દેવની આરતી, જે કોઈ પ્રેમ કરી ગાશે; ગુર.
 ગૌડડ ગુરુ પરતાપે, તે વધકુંઠ જાશે. જય.

શ્રી જનરાજ, ગરીબ નીવાજ. એ રાગ.

જય જય રામ, સુંદીર શામ, હો પરમેશ્વર પુરુષ કામ;
 હીરણ્યકશ્વપ હણીઆ હાથ, પ્રદહાદ ઉગાર્યો નાથ.
 શીતલ કીધી તેલ કઢાય, સુધન્વાની કીધી સાય;
 નરસમ કેરાં કીધાં કામ, પાંડવની પહોંચાડી હામ.
 મીરાંઆમનાં પીધાં જેર, પ્રેમ કરીને ઉલટભેર;
 વામનરૂપ ધર્યું વીકાલ, બલોરાજ ચાંચો પાતાળ.
 મથુરાંમાં લીધો અવતાર, મામા કંસને માર્યો ઠાર;
 કૌરવ દુષ્ટો હણીઆ નાથ, પાંડવ કેરો સાહો હાથ.
 નવસેને નવાજું ચીર, પુર્યા દ્રુપતીને આપી ધીર;
 અજમેલ મહા પાપી રાય, અધરમી ચંડાલ ગણાય.
 સુતનું નામ લેતાંની વાર, તારી લીઓ ભવસાગર પાર;
 રામા અવતાર ધરીયો રામ, વીધામોતનું કીધું કામ.
 યજ્ઞાણી તો રક્ષા કરી, એક બાણે તાડીકા હરી;
 દુષ્ટાનું ઉતાર્યું માન, માર્યો રાવણ મહા બળવાન.
 સ્તુતી કરે તમારા દાસ, પ્રેમ કરી રાખોને પાસ;
 માગુ તમારું શરણું નાથ, હેત કરી જાણો હાથ;
 પાપ નમે ગુરૂ ચરણનો દાસ, દાસ વનાને દ્યો તમ પાસ.

સેરી ભણી પણ સાંકડીરે. એ રાગ.

પ્રથમ નમુરે મારા નાથનેરે;

મુક્તાને મારગ ખતાવેરે,

સ્વામીજી ભવજળ.

પાર ઉતારજેરે.

ભવમાં ઘણું ઘણું ભાટકયોરે,
 નવ જડયો મુક્તીના પંથરે, સ્વામીજી ભવજળ.
 પાપી અધરમી હુતો ઘણોરે,
 કરમ ના જોશો હો નાથરે, સ્વામીજી ભવજળ.
 ભવના સાગરમાં મુંઝાઉછું રે,
 હેત કરીને સાજો હાથરે, સ્વામીજી ભવજળ.
 વીનતી ઉરે ધરો નાથજીરે,
 પ્રેમ કરીને રાખો પાસરે, સ્વામીજી ભવજળ.
 અરજ કરે છે પાછો નમીરે,
 તુર ચરણે વનો દાસરે, સ્વામીજી ભવજળ.

કૃપાનીધી શરણે આવ્યો છું તમારી. એ રાગ
 રામરાયા મેં મુક્તિ તું મેં દાતા;
 તેરા જનમે જનમ જસ ગાતા. રામરાયા.
 આદનાથ સદગુરુજી હમારા, ધરમ હમારા ધુના;
 પાંચ પ્રમાણ સકલ જુગ દેખા, જીવ જુગોજુગ જુના.
 રામરાયા.
 બ્રહ્મા સરીખા પીતા હમારા, સન સનકાદીક બાધ
 સીવને વીંશુ દો કાકા હમારા, સાવીત્રી મોરી માર્ગ.
 રામરાયા.
 સુરીનર મુનીજન સૌકો જાણે, આપ મન્દિરે આયા,
 રૂપી અઠાસી તો ગોત્ર હમારા, એક બાપકા જાયા.
 રામરાયા.

તેત્રીસ કોડકા મારગ પાડયા, પંથ ચલાયા ન્યારા;
કરમ ધરમકી પડ ગઈ ફાંસી, લખતે લયારે લવારા.
રામરાયા.

સેજે આયા મેં સો ધિર પાયા, જનમ જંજલ મીટાયા;
પરીબ્રમતો પુરુષ હમારા, લમ રહે ગોદડ સેજમાં સેજ
સમાયા. રામરાયા.

સેજે આયા મેંતો સેજેરે જાઉંંગા,
રણકાર મેં સેજે સમાઉંંગા. સેજે.
હૃદયે છોડી બેહુદ અનહુદ ગાઉંંગા,
તીનલોકસેં મેં ન્યારા ચલાઉંંગા. સેજે.
અવીચલ આસન થેરે ઠેરાઉંંગા,
જેસા હતા મેં તેંસારે થાઉંંગા. સેજે.
ગુરૂકે પ્રતાપે અમરપદ પાઉંંગા,
નીરબે નીસાન મેં પ્રેમસેં બજાઉંંગા. સેજે.
હરી ગુરૂ સંતકુ શીશ નમાઉંંગા,
નાથ ગોદડ કહે મેં ફીર નહીં આઉંંગા. સેજે.

શુરે સુતો તું પ્રાણીઆ-એ રાગ.

સોહી લણ્યારે સંસારમાં, જેણે બ્રહ્મલેહ પાયા;
પ્રેમે પંડયોજ મળ્યા, આવાગમન મીટાયા.
જરણાકી પાટી કરો, કીયા કરો સાહી;
લેખણ શીલ સતોષની, લણો સંતોરે ભાઈ.

ભણ્યા ગણ્યા સોહઠ લગી, બેહઠ સંત બુજે;
 છવન મરતકું હોધ રહ્યા, વાકુ સખ લોક સુજે.
 અપરમ અક્ષર એક છે, હુજે દીક્ષમાં ન આવે;
 નીશાળ ગગન મંડળમાં, પ્રેમે પડયા ભણાવે.
 પાંચે ઇંદ્રી જેણે વશ કરી, સોધ નર જોગ કમાયા;
 ગૌદડ ગુરૂ પ્રતાપથી, હુંસે હુંસ મીલાયા.

ભજી લેને નામ નારાયણનું, અભીમાનીરે અંધા.
 ચરણ આપ્યારે તને ચાલવા, તીરથ કાંધ નવ કીધાં;
 ભ્રમણાનો ભુલ્યો ભાટકે, કારજ કાંધ નવ સીધાં. ભજીલે.
 કર આપ્યા તને કમાવા, રખે વક્રમ કરતો;
 લેધ ચોરાશીમાં નાખશે, ચાલીંશ ફેરા ફરતો. ભજીલે.
 નેણ આપ્યાં તને નીરખવા, નીરખી જોને નાથ;
 સુનસા સરીખું પઢારથ, ફરી નહિ આવે હાથ. ભજીલે.
 છૂંચ્યા આપી તને જપના, બોલ અમૃત વાણી;
 સાચું બોલ્યું સંગ આવશે, ખીજી મીથ્યા વાણી. ભજીલે.
 કાયા કડકને હાડકાં, કડકે કડકારે સાંધ્યા;
 કેટલા દીવસ કાયા ચાલશે, જંઘ કાચારે માંધ્યા. ભજીલે.
 જોગી જતીને તપસ્વી, શરણે સંતોને રહેતા;
 ગુરૂ વચને ગૌદડ ભણે, હેતે હરી ગુણ ગાતા. ભજીલે.

ગાત્રકાપતી છે વીધાધાર, હું આવી ઉભો તમારે દ્વાર;
 રાખો સ્વામી સેવકજનપર પ્યાર, દયાળુ દીન તણે દાતાર.

વંદન કરીએ બેઠું કર જોડી, પ્રેમથી લાગુ પાય;
 સ્વામી મારા નેણના તારા, વીનતી કરજું સદાય;
 તમે છો જન્મતણા પ્રતીપાત. દયાલુ ૦ ગા ૦ ૧
 કોટી જનમનાં પાપજ મારાં, છોડાને હો નાથ;
 હેત કરીને સરણે લેજો, સાજો મારો હાથ;
 તમે છો સદગુરુ પરમ કૃપાત. દયાલુ ૦ ગા ૦ ૨
 બેસી તમે છો સૌ સેવકના, હો ગુરુ મહારાજ;
 સેવક સરણે રાખજો તમે, આંહ્યપદ્યાની લાજ;
 સ્વામીજી દીનબંધુ મોરાર. દયાલુ ૦ ગા ૦ ૩
 અરજ હુમારી ઉરમાં ધરજો, ટાળો સૌ સંતાપ;
 દાસ વનો આ વીનતી કરે છે, સદગુરુજી મા આપ;
 સ્વામીજી દયો મારી સંભાળ. દયાલુ ૦ ગા ૦ ૪

બલે પધાર્યા સ્વામીજી ગુરુ પ્રેમ કરી,
 પ્રેમ કરી હૃદય ધરી, દબીને નજર કરી. બલે પધાર્યા.
 સાખી.

નાથ અનાથપરે કૃપા, કરશો મારા નાથ;
 આશા સાચી તમ તણી, દાસનો સહાજો હાથ.
 ગુરુ સેવકનાં લેજો તમે કષ્ટ હરી,
 સ્વામી આપે પાવન ગુજરાત કરી. પ્રેમ ૦
 સાખી.

સેવક લેશો સરજમાં, દીનબંધુ પ્રતીપાળ;
 ગરીબનીવાજ તમે પ્રભુ, દરસન દેશો દયાળ.

સ્વામી સેવકોને તમારી આશા ખરી,
તમ દરસન કરવાથી મને શાંતી વળી. પ્રેમ૦
સાખી.

પાપી જનને તારીઆ, સ્વામી તમે સાક્ષાત;
મહેર કરી મમ ઉપરે, ક્યાણુ છો જગતાત.
સ્વામી કૃપા કરીને સામ જોશો જરી,
તોતો જન્મ મરણની ઉપાધી ટળી. પ્રેમ૦
સાખી.

વીનતી ઉરમાં ધરો, સ્વામીજી મહારાજ;
કરજોડો પાએ નમું, રાખો મારી લાજ.
દાસ વનાની વીનતી આ ઉર ધરી,
તમે સેવકને શરણમાં લેજો હરી. પ્રેમ૦

ધન્ય જેણે હરીગુણ ગાયા સંસારમાં.—એ રાગ.
ધન્ય ઘડી ધન્ય આજરે, ગુરૂજીરે ધન્ય ઘડી ધન્ય આજરે,
મહેર કરોને મહારાજરે, ગુરૂજીરે.
સ્વામીજી ગુરૂ મારા અંતના બેડી,
સારો સેવકનાં કાજરે. ગુરૂજીરે.
બેઉ કર જોડી પાએ લાગુ ગુરૂજી,
બાંધામદ્યાની રાખો લાજરે. ગુરૂજીરે.
વાંકુ વારમવાર બેઉ કર જોડી,
દરસન દો મહારાજરે ગુરૂજીરે.
સેવક આવ્યો છો આપને શરણે,

દીનખંધુ ગરીબનીયાજરે. ગુરૂજરે
 ગોતરકાવાસી ગુરૂ સાચા સગાછા;
 ગૌદડ ગુરૂ મહારાજરે. ગુરૂજરે
 સેવકને સરણમાં લેશે સ્વામીજી,
 ટાળો ત્રીવીધીના તાપરે. ગુરૂજરે
 દાસ વનાની છે આ પ્રેમની વીન'તી
 ઉરે ધરો મહારાજરે. ગુરૂજરે

અહ્યા સુત હું નારદ કહાવું.—એ રાગ.

ગૌદડસ્વામી નાથ હમારા, સેવક સદા સ્વામી ચરણ તમારા,
 માયા મંદીર આ ભવ સાધી, પરભવમાં સુખછો કરનારા,
 અદ્ય આ સુખથી હું આગળ ચાલુ,
 અંતે ભોગવવાના દુખના ભારા. ગૌદડસ્વામી
 આપના ગુણનું વરણન કરતાં,
 ખુદે નહિ થાય વર્ષ હજારા. ગૌદડસ્વામી
 મહેર કરો મમ નાથ દયાળુ,
 વીનતી કરૂં સ્વામી વારંવારા. ગૌદડસ્વામી
 ભક્તવચ્છળ છો ગુરૂજી કૃપાળુ,
 ટાળોને દાસ આ દાસના પ્યારા. ગૌદડસ્વામી
 કોકલસ્વરથી ગુણ તમ ગાતાં,
 નહીં કરૂં પ્રભુ આપને ન્યારા. ગૌદડસ્વામી
 દાસ વનો કહું છે કર જોડી,
 પ્રેમની ભક્તી આપો ગુરૂ મારા. ગૌદડસ્વામી,

લેજો લેજોરે તમ દાસને તારી, ગૌદડસ્વામી તમેતો.
 આપ કૃપાની જો દ્રષ્ટી કરોતો, પાપ રજો મારું સ્વામી;
 હો દીનખંડુ છો કૃપાસીંધુ, વીનતી કરીએ નામીરે. લેજો.
 બવના સીંધુની માંચ અથડાયો, પાર વીનાનો હુંતો;
 ક્ષણ એકની મને વાર ન લાગે, સહાય કરો જો તમેતોરે. લેજો.
 કામી કોંઘીને જીગારી હું બારી, અવગુણ મારામાં બરીયા;
 તે પાપ સરવે નીવારણ થાશે, મળશે જો બળવંત બળીયારે.
 લેજો.

મેહર કરીને ગુરૂ ભારા, સેવકનું માપ માપો;
 બેઉ કર જોડીને વિનતી દરજી, આપતણો કરી સ્થાપોરે. લેજો.
 આબોધાણું હુંતો શરણ તમારે, ભક્તવત્સલ ગુરૂ જાણી;
 સેવકને તમ આશા ખરી છે, શરણામાં સેજો તાણીરે. લેજો.
 સુખના સાગર અખંડ ઉજાગર, જય જય ગૌદડસ્વામી;
 દાસ વનો તમ અરજ કરે છે, બેસી ગાતરકાના ધામીરે. લેજો.

આહા ગુરૂ મહારાજની ગહન ગતી છે, જીઓ વીચારી આ.
 આળસુને ઘેર ગંગા પધારે, દરશન દેવા કાજ;
 એવું બાસે, છે ઉદ્ધાસે, સુપ્રકાસે, હસ્ત સહાસે,
 હું જાણું એવું ગુરૂ પધાર્યા, સફળ થયું મમ ભાગ્ય. આ.
 પરમગતી છે પરમાત્માની, કાંઈ ના પામે પાર;
 સુખકારી, બક્ષીહારી, જાઉં વારી, આભારી,
 હું રંક સેવકપર કૃપા કરીને, પધારશો મહારાજ. આહા.
 દાસ વનો તમ અરજ કરે છે, બેઉ કર જોડી આજ;

સાચી શક્તિ, આપો ભક્તિ, દેશો મુક્તિ, દઉં છું તસ્તી,
આ રંક સેવકના બેસી તરે છો, ગૌહડ ગુર મહારાજ. આહા.

સ્વામીજી ગુર મોરી રાખોને લાજ.
રાખો શરણેરે મુને મહારાજ;
પાપીસ્ટ અધર્મી હું તોરે ધણો,
નીવારો ગુરજી દાપ દાસ તણો.
પડયો બવસાગરમાંરે હું નાથ,
પ્રેમથી વાલા મારા સહાજોને હાથ.
સ્વામીજી હવે મારી શીરે ગતી,
તમ વીના કોણ સુધારે મતી.
કૃપા કરી આપશો તમ શરણું,
રાખો મારું જનમ અને મરણું.
દયા કરી સરણે રાખો મહારાજ,
સુધારો મતી હું કરું શુંરે કાજ.
દાસ વનો કર બોડી કરે વીનતી,
રાખો શરણે ગોત્રકાના પતી.

આજ હસ્તાં ને રમતાંરે—એ રાગ.

અહો નાથ નીરંજનરે, અરજ સુણો દાસ તણી;
મારાં કરમ ના બેશારે, ગુર ગોતરકા ધણી.
અહો પરમ કૃપાળુરે, ગુરજી મારી વહારે અહો;
હું છું પાપનો જાણીઓરે, સુરસ્તો મુને ના જડયો.

અમ રંક સેવકનેરે, ઉગારો તમે સ્વામી;
 મારાં કષ્ટ નીવારેરે, કહું છું હું તો નામી.
 સ્વામી સામું જુગોતોરે, મરણનો ટળે ફાંસી;
 તમ દરસનથીતોરે, ટળેરે લખ ચોરાશી.
 એમ જાણી હો સ્વામીરે, કૃપા કરો ગુણવંતા;
 ભવસીંધુથી તારેરે, બેસી છો તમે બળવંતા.
 કર્મણી દ્રષ્ટીરે, રાખોને અમ ઢાસ પરે;
 જય જય ગુરુ ગૌડરે, દરશનથી તો દુઃખ ટળે.
 મારા જીવ કેરા જીવનરે, વીનંતી આ ઉરમાં ધરો;
 કહો બેઠે કર જોડીરે, વનાનાં પાપ હરો.

મુખડાની માયા લાગીરે-એ રાગ.

ગુરુજને ધણી ખમારે, ગૌડ સ્વામી.
 તમે વીશ્ણુ શીવ બ્રહ્મારે, ગૌડ સ્વામી.
 સ્વામીજી મહારાજ મળીઆ, ભવનાં પાતીક ટળીઆં;
 બળવંત બેસી બળીઆરે. ગૌડ. ગુરુજ.
 સોખતે અસર પામી, લસણની વાસ વામી;
 કસ્તુરી તો હવે જામીરે. ગૌડ. ગુરુજ.
 સોખતે અસર આવી, કુસંગ દીધો તબાવી;
 પ્રેમમાં દીધો ડુબાવીરે. ગૌડ. ગુરુજ.
 ગૌડ ગુરુ પ્રતાપે, ભવનાં પ્રાશ્નિત કાપે;
 પોતાનો કરીને સ્થાપેરે. ગૌડ. ગુરુજ.
 દ્રોણ જાણી આવ્યો શરણ, બેસી છો તારણ તરણ;

ટાળો મારું જનમ મરણરે. ગૌદડ. ગુરૂ.
 એમ ધારીને હો સ્વામી, કૃપા કરો બહુ નામી;
 બેસી ગોતરકાના ધામીરે. ગૌદડ. ગુરૂ.
 કહું છું હું કાલાવાલા, અમને ના મુકો ભાલા;
 સાથે દુરાગ્રેને છોગાડારે. ગૌદડ. ગુરૂ.
 સેવકોની જય થાઓ, રસ ભક્તીનો જમાયો;
 દાસ વનો શરણે આયોરે. ગૌદડ. ગુરૂ.

પંજાબી હુમરી.

સ્વામી તુમ રખ લો મેરી લગ. ગુરૂ તુમ રખ
 પ્રથમ પેહેલા ગૌદડસ્વામી, નમું છું પ્રેમથી નામી નામી;
 સહાય કરશે સ્વામીરે. મહારાજ આજ તુમ
 માત્રકાપતી સ્વામી છો તમે, વીનતી કરીએ છે અમે;
 કહું છું નામી નામીરે. મહારાજ આજ તુમ
 શાખો સેવક કેરી લગ, બાંધી ધરમ કેરી ધગ;
 છો અનાથના નાથરે. મહારાજ આજ તુમ
 આંખો શરણે આપને, નીવારો તનના તાપને;
 ગુરૂ સાજો મારો હાથરે. મહારાજ આજ તુમ
 સ્વામીજી મહારાજ મારા, સેવું ચરણો હું તમારા;
 વીનવે દીન કંગાલરે. મહારાજ આજ તુમ
 રૂક સેવક કહે છે નામી, છો વનાના સાચા સ્વામી;
 દીનબંધુ દયાલરે. મહારાજ આજ તુમ

આવી છે અમદાવાદની ફાજરે-એ રા

ગુરુ ગાતરકાપતી છે તમે, ગુરુ ભારા.
 કરગરી કરીએ વીનતી અમે, ગુરુ ભારા.
 દાસની અરુ ઉરે ધરજેરે, ગુરુ ભારા.
 સેવકના રૂદીઆમાં રહેજેરે, ગુરુ ભારા.
 બેડ કરજેડી કહુ નાથરે, ગુરુ ભારા.
 અંતસમે સાજે હાથરે; ગુરુ ભારા.
 બવનો સીંધુ સંસારરે, ગુરુ ભારા.
 ઉગારો તેમાંથી પારરે, ગુરુ ભારા.
 રાખો સેવક કેરી લાજરે, ગુરુ ભારા.
 ઉગારો મુજને મહારાજરે; ગુરુ ભારા.
 મેહર કરીને મુજને તારોરે, ગુરુ ભારા.
 દાસને આશરો તમારોરે; ગુરુ ભારા.
 ગાવે છે રંક વનો દાસરે, ગુરુ ભારા.
 પુરુષો સેવકની આશરે, ગુરુ ભારા.

માથે કોપી રહેલ છે કાળરે, ઉંઘ તને કેમ આવે.

એ રાગ.

ગુરુ ગાતરકાના વાસીરે, બેડી છે બળવંતા.
 તમ ચરણે છે કોરીક કાસીરે, બેડી છે બળવંતા.
 મારા બેડી તમે છો હો નાથરે, બેડી
 મારો અંતસમે સાજો હાથરે; બેડી
 સ્વામી શરણે આવ્યો તમ આળરે, બેડી

કૃપા કરી લેજો સંભાળરે. બેસીં
 બાંધમદ્યાની રાખો લાજરે, બેસીં
 મને દરસન દો મહારાજરે; બેસીં
 એવું જાણીને આપ્યો શરણરે, બેસીં
 મારું રાણશો જનમને મરણરે. બેસીં
 બેઠ કર જોડી લાગુ પાયરે, બેસીં
 કરે દાસ વીનંતી સદાયરે; બેસીં
 મારી વીનંતી ઉરે ધરો નાથરે, બેસીં
 દાસ વનાનો સાહજો હાથરે. બેસીં

આવો હરીજનો હરીરસ પીછેરે.—એ રાગ.

નમુ પ્રથમ ગૌડડસ્વામી દેવનેરે,
 રોજ બસીહારી જાઉં જેની સેવનેરે;
 તમ દરસનથી દુખ દુર રજેરે,
 મન મુદ્દે તમારી ભક્તી મળેરે.
 દાસ જાણી લેશો મુને શરણમારે,
 સદા રહેવાનું મન તમ ચરણમારે;
 પુણ્ય પુર્વના પુન્યે ગૌડડસ્વામીરે.
 રહુંનામ હમેશ નમી નમીરે.
 સોંપી કાયા મેં તન મન ધનથીરે,
 તમે ઉગારો બળતા આ વનથીરે;
 મહારી વીનતી ઉરે ધરો નાથજીરે,
 દાસ જાણીને શરણે દયો આપજીરે;

સદા ભક્તી માગુ ગુરુ તમ તણીરે,
છે આ દાસ વનાને આશા ધણીરે.

ભુલી ભમે છે ભામની.-એ રાગ.

કરી ઠામ ન બેઠા જીવ તું, મુરખ કરને વિચાર;
કરમે લખ્યા લેખ નહીં ટળે, બાપુ સમજી દ્યો સાર.
કરમે લખ્યા લેખ નહીં ટળે.

રટજી કરી દ્યોને રામનું, રહે સદા તુજ પાસ;
વહાલો વીકટ પંથ કાપશે, જાણી લેસેરે દાસ. કરમે.
નથીરે અહીં કોઈ તાણડું, જીવ કરી લે વિચાર;
માહા પંથ છેરે વીકટ ધણી, લે કંઈ તત્વનો સાર. કરમે.
લીધી સાથે પાપ ગાંઠડી, અરે કેમ છુટે અંધ;
મોક્ષસાધન તો કર્યું નહિ, મર્મ જાણ્યો નહીં અંધ. કરમે.
તીરે આવેલું નાવ કુખશે, દારૂજી દરીયાની માંય;
લાલચ છોડારે જીવડા, વહાલો કરે તારી સહાય. કરમે.
લક્ષ્મીપતીને પ્રીતે ભજી, દરશન દેશે મોરાર;
પાણે નમીને પ્રેમે કહે, વનો દાસ આ વાર. કરમે.

ગીતી.

મન વીચાર કરી દ્યો, નમીને ચાલો જીવડા અવની માંય;
નીમક નાથનું નવ કરશે, રોશ ન ધરશે આપ તણા તનમાં.
ભાવે ભજન કરી લો, તમપર પ્રભુજી મહેર કરે પલમાં;
કૃષ્ણ અંતર સાર, મહારી વીનતી આપ ધરો દલમાં.

અરે હું સેવક આપનો, વાણા મુને ન છોડારે;
 મન નથી માફ આપમાં, પણ પ્રીત ન તોડારે.
 રખે વાણાજી વીસારતા, મારા નાથ બેસીરે;
 તમારી બંદગી નાથ મારા, સૌથી સેહસીરે.
 લાલચમાં લપટાઈને, હું તો જ્ઞાન જીલ્યોરે;
 લક્ષ નથી માફ ચોટતુ, લવમાંય કુલ્યોરે.
 મોટમના મારા નાથજી, મારાં પાપ કાપોરે;
 તીમર મટી ઉજેસ થશે, મુક્તી આપોરે.
 લાવ નથી બીજો જગતમાં, પ્રભુ નામ પ્યાડરે;
 લલતુ પ્રનાપે વનો ભણું, ધન્ય જાગ્ય માફરે.

મારા વાણારે વાહાલ તમારાં સાચાં—એ રાગ.
 જીવડારે ભજન કરે સીતારામતું,
 એ અંત વખતમાં કામતું.
 વહારે ચઢશેરે દીનબંધુ દયાળ,
 તારી ભાગશે લવજંબળ.
 નથી જક્તમાંરે પ્રભુ વીના કોઈ બેસી,
 રામ નામની બંદગી સેસી.
 લાલચમાંરે અજ્ઞાની લપટાયા,
 મીઠી લાગી છે મોહની માયા.
 લલચાયારે મીથ્યા આ સુખના મોહમાં,
 તારો એણે જનમારો બોમાં.
 પુજે સરવેરે શુર મહારાજને આજ,

છુરૂ વીના સરે નહીં કાજ.
 રસનાએરે રામ રટણ કરે વીરા,
 શોધી લેને તું સંતના હીરા.
 શાભીતીરે સોના સમી તુજ કાયા,
 જીવ જીહામાં શું ભરમાયા.
 તરછાડોરે મીથ્યા આ મોહની જાળ,
 સઉ સમરો દીનદયાળ,
 મન મેલીરે કરોને ભજન ઉમંગે,
 વળી રહેજોને સારા ઢંગે.
 કાસ વનોરે અરજ કરે કર જોડી,
 છે મારામાં બુદ્ધિ થોડી.
 સઉ સમજોરે પ્રભુ ભજનનો સાર,
 ઉતરો ભવસાગર પાર.

હરી ભજન વીના-એ રાગ.

મન મહારાજ, મુનસા દેહી પામીને ફળ તેં શું કર્યું;
 સદગુરુ વીના, કીયું તમારું કાર્ય કહો શું સુધર્યું.
 આ જીહી કાયા ને માયા, ડાપણ મેલી દેને ડાહ્યા;
 તારો અમર નથી આ કાયા. મન૦
 જેવા પાણીના પરપોટા, ગગને જાંખ્યા વાદળ ગોટા;
 આ ખેલ બધા જાણો ખોટા. મન૦
 આ અવસર ફરીને નહીં મળશે, ગુરૂ સંમરણથી દુકંત ટળશે;
 હો અંતરજામી તને મળશે. મન૦

છે દાસ વનાની આ અરજી, સ્વીકારી લે મનમાં સરજી;
આ મનવા તારી શી મરજી. મન૦

એની ગધતી હું દસરથના દરબારમાં-એ રાગ.

ભાઈરે ભજન કરોને ગુરુ ગૌદડ તણું;
જેવું નામ દેતામાં ટળે પાપરે, અવસર આવો નહીં મળે.
ગુરુ ગાવીંદ એકે એક રૂપ છે,
નવ ગણવો અંતરમાં અદાપરે. અવસર૦
તમે મનમાં વીચાર કરતા હશો,
નવરા થઈને ભણશું કાલે નાથરે; અવસર૦
એવી આળસ જોજો ભાઈઓ રાખતા,
નહી સેહેવાય જમ કેરા હાથરે. અવસર૦
વળગ્યા માથાને તમે બહુ જોરથી,
એને છોડતાં લાગે બહુ વારરે; અવસર૦
તમે એનીને સરવે વીરા ચાલજો,
નહી તો ખાશો ચોરાશીના મારરે. અવસર૦
માત તાત ભાત ને સગાં તાહરાં,
તેતો નહીં આવે કોઈ તારી સાથરે; અવસર૦
મળ્યાં કુટુંબ કબીલો સરવે સ્વારથી,
ડહાપણ મેલી ભજોને દીનાનાથરે. અવસર૦
લેખ કરમના છુટે નહીં પ્રાણીઆ,
મુકો માખા સંખંધી કેરી વાતરે; અવસર૦
એકે કર જોડી દીન થઈ વીનવે,
ભણે લલુને ચરણે વનો દાસરે. અવસર૦

તમે કરોને સાધુનો સંગ-એ રાગ.

હું તો શરણે આવ્યો મહારાજ,
 ગૌડડસ્વામી રાખો હુમારી લાજ.
 છેજી સેવકના શીરતાજ; ગૌડડસ્વામી
 ભવના સીંધુમાં અથડાયો ભારી,
 પાર વનો મહારાજ. ગૌડડસ્વામી
 સગાં સહોદર કુટુંબ કબીલો,
 ચારી ગરજનાં મહારાજ, ગૌડડસ્વામી
 ક્ષમા કરો સ્વામી ભવના સીંધુથી,
 હાથ મહો મહારાજ. ગૌડડસ્વામી
 કૃપા કરો સ્વામી રંક સેવકપર,
 ટાળશો ભવદુખ આજ; ગૌડડસ્વામી
 આપ કરો ન ત્યારે કોણજ કરશે,
 તમ વીણ હો મહારાજ. ગૌડડસ્વામી
 પાપ ગુનાની હું માફીરે માગુ,
 કહુ કર જોડી મા બાપ; ગૌડડસ્વામી
 શરણાંગત જાણી આવ્યો હું શરણે,
 ટાળો દાસના પરીતાપ. ગૌડડસ્વામી
 સ્વામીજી ગુરુ છે ખસીહારી,
 રટણ થાય ગુરુ નામ; ગૌડડસ્વામી
 દાસ વનો બેઠે કર જોડી કહે છે,
 સરણમાં લેશો મહારાજ. ગૌડડસ્વામી

રાગ દીંડી.

ધારે ધાળે સેવકની અરજ મુશી,
 છાછ આપ નીરંજન નાથ ધણી,
 મારા મુસ્તક કેરા મુગટ મણી. વારે૦
 અહો દીનદયાલુ કૃપા કરશે,
 માનં કષ્ટ તમે ગુરુ છરશે;
 સહાય કરજો વીનતી કંઈં ધણી. વારે૦
 ભવનો સીંધુ ભરીઓ ખારો,
 તેમાંથી કૃપા કરીને તારો;
 મુશ્વે વીનંતી ગરીબનીવાજ ધણી. વારે૦
 ગુરુ ગોતરકાના પતી છા તમે,
 બેઠે કર જોડી વીનતી કરીએ અમે;
 રાખો સરથે પોતાનો દાસ ગણી. વારે૦
 સેવકની અરજ ઉરમાં ધારો,
 સ્વામી મુજને ભરસો છે તમારો;
 ઉરે ધરો વિનંતી સેવક તણી. વારે૦
 ગુરુ ગૌદડસ્વામી છે બહીહારી,
 નીરખી નીરખી જાઉં હું વારો;
 દાસ વનો વીનંતી કરે છે ધણી. વારે૦

રાગ પરજ.

ધન્ય ગુરુ મહારાજનેરે, પાવન કરી ગુજરાત;
 દાસોને દરસન આપીઆં, મળ્યા પોતે સાક્ષાત. ધન્ય૦

દરસન કરવા આવતાંરે, ટળે ત્રીવીધીના તાપ;
 દુઃખ ટળ્યાં મારાં આ સમે, મળ્યા ગુરુજી માઆપ. ધન્ય૦
 ધન્ય ઘડી ધન્ય આજનીરે, ધન્ય આજનો દીન;
 દરસન કરવાથી સઉ, થઇ ગયા પાવન. ધન્ય૦
 બેઉ કર જોડીને વીનબુંદે, નમી નમી લાગુ પાય;
 એવા ગુરુને જાઉં પારણે, મારાં પાપ કપાય. ધન્ય૦
 ગોતરકાપતી ગુરુ તમેરે, મારી રાખોને લાજ;
 શરણે આ સેવક આવીઓ, રાખો પાસે મહારાજ. ધન્ય૦
 દાસ વનો પાએ નમેરે, મુને તમારી આશ;
 આંદોગદોની લાજ રાખશો, હુંહું તમારો દાસ. ધન્ય૦

ગાઇ લેને રામ ભુંડા.-એ રાગ.

ગુરુ ગોતરકાના વાસી બેસી છો દયાલ;
 કપાનીધી કપા કરી દ્યો મારી સંભાળ.
 ગૌદડસ્વામી છો મહારાજ.
 દીનખંધુ સ્વામી છો નોધારાના આધાર,
 ભવના સીંધુથી મુને ઉતારોને પાર. ગૌદડ૦
 દરસન દેજો મુને સ્વામીજી મહારાજ;
 શરણે તમારે આવ્યો રાખો મારી લાજ. ગૌદડ૦
 બેસી છો બળવંત સ્વામી ગોતરકાના નાથ;
 બળતા આ દવધી સાજોને મારો હાથ. ગૌદડ૦
 દાસ વનો કહો નામી સ્વામી કરો સાય;
 તમ વીના કોણ તારે ભવસીંધુ માંય. ગૌદડ૦

રાગ માલ.

આવ્યો શેવક આપને સરણુરે, સ્વામી દરસન દો મુને;
 ટાળો ભવદુખ જન્મને મરણુરે, સ્વામી દરસન દો મુને.
 સાર અસાર સંસાર જગતમાં, ગુંચવાયો બુગદીશ;
 રંક શેવકપર કૃપા કરીને, દરસન દો મમ ઇશરે. સ્વામી૦
 અવતી પરે આ દેહ ધરી, નવ કરીઉ મેં મુક્ત કાંઈ;
 ગુના અમારા માફ કરજો, પ્રેમ કરો બાંધ સાહીરે. સ્વામી૦
 સંસાર કેરા બાડા બરાબા, જોયા મેં નજરે અપાર;
 તેમાંથી મને મુક્તજ કરો, ઉતારો ભવપારે. સ્વામી૦
 ગાત્રકાધામી ગૌદડ સ્વામી, મુને તમારી આશ;
 બેઉ કર જોડીને પાએ તમીને, કહે છે વતો તમ દાસરે. સ્વામી૦

લક્ષીત.

સકલ દેવતા દેવ છો તમે, વીનતી આપની કરીએ છે અમે;
 પ્રેમથી પ્રભુ માગીએ અમે, ભક્તિ આપની આપશે તમે.
 સેવક સરવના આપ છો ધણી, દાસ આપની સ્તુતિ કરે ધણી;
 સકળ દેવતા દેવ છો પતી, વીનવું આપને ગોત્રકાપતી.
 ભવના સીંધુથી તારશો અને, લખચોરાશીથી છાડશો મને,
 બેસી છો તમે સેવક સરવના, અરજ આ કરે દાસ આપના.
 ભક્તિ આપશે પાપ ટાળશો, કાજ સારશો મુને તારશો;
 દાસ વના તણી સુણો વીનતી, ઉરે ધરો તમે ગોત્રકાપતી.

રાગ માઢ.

ગુરૂ ગોવંદા ધામી, નમું છું નામી, તમે છે દીનદયાલુ;
 પ્યારા ગોવંદસ્વામી, ટાળશો બામી, નમું છું નામી. તમે.
 સેવક આપનો અરજ કરે છે, બેડે કર જોડી આજ;
 ભવના સીંધુથી હુખી ગરતાં, હાથ થડો મહારાજરે.
 નમું છું મારા સ્વામી, શ્રીપુર ધામી, નમું છું નામી. તમે.
 ભવના સાગરમાં અથડાઉં, રંક સેવક તમ બાળ;
 દાસની ઉપર દયા ધરીને, કરશન દેશો દયાલરે.
 કૃપા કરીને સ્વામી, ટાળશો બામી, નમું છું નામી. તમે.
 ગોવંદાધામી સદગુરૂ સ્વામી, શરણે રાખો નાથ;
 દાસ વનો ગાય પ્રેમથી સ્વામી, સહજો સેવકનો હાથરે.
 ગુરૂ અવ્યગ્રનામી, છે ગુણગામી, નમું છું નામી. તમે.

માતા મારૂદેવીનો નંદ-એ રાગ.

હે જીવ અભાગીઆ તું જાણુ, અમુલ્ય અવસર હરી ભ-
 જ્યાનો જાયછેજી.

તું આવ્યો છું શું કરવાને, આ અદ્વૈત ફેરો જાય;
 તું આવ્યો છે લાભ લેવા, પણ ભુલ્યો સંત સવાય. હે જીવ.
 આ મન મોહન મીઠા મેવા, ભુલ્યો હરીનું નામ;
 મુરખ તેં શું તારણ તાર્યું, નવ બેસે કાંઈ દામ. હે જીવ.
 સંત શીખ વીખ જેવી લાગે, લાજ નહીં લગાર;
 ચાર દીવસનું ચાંદરણું આ, સગલ લે નાદાર. હે જીવ
 પ્રભુ ભજન તો કાને ન સુણ્યું, નીંદા કરવા જાય;

લોકતણી નીંદા કરીને, ખુશી થણે તું થાય. હે જીવ.
 લપટાયો તું લોભ લાલચમાં, કોઈનું ન ધરીયું કાન;
 એમ કરમ કચરામાં રહીને, નારી તુને કાંઈ સાન. હે જીવ.
 પ્રભુ ભજનનો ભેદ ના જાણ્યો, ચોરાસી ફરશો;
 દાસ વનો કહે પ્રભુ ભજશે તો, ભવસાગર તરશે. હે જીવ.

સુણો નગરશેઠ.—એ રાગ.

કરો નાથ કૃપા (૨) મમ વીનતી હ્યો ઉરધારી,
 ભવદરીઆ સમ સંસારમાંથી, હ્યો મુને પ્રભુ તારી.
 ચંદાળ બન્યો (૨) મેં ધરીઓ નહીં લેશ ધમ;
 મોહ માયામાં લુબ્ધ બન્યો છું, કુડાં કીધાં મેં કર્મ.
 હું રંકપરે (૨) કાંઈ દીન હ્યા તો ધારો
 નાથ નજર આપે કરો તો, થાય સુફલ જનમારો.
 પાએ નામી (૨) કહું હો ત્રીભુવનપતી નાથ.
 સાગરમાંથી બુડતાં પ્રભુ, સાજે મારો હાથ.
 કહું કર જોડી (૨) કરે અરજ આ રંક તમારો,
 પાએ નમી કહે દાસ વનો, આ ભવસીંધુથી તારો.

લાજ લીધી ઓ બાપ લાજ લીધી.—એ રાગ.

પ્યારા સંત કહેને સીતારામ, બોલો સતો.
 સરવ રામ નામ, કહેા સીતારામ.
 તારી કાચ કુંપા જેવી કાયા, તેને જોઈ તમે શું ઠગાયા;
 લોભ લાલચમાં લપટાયા, એમ નહી મળે તુને રામ;
 કહેા સીતારામ. પ્યારા સંત.

મુનસાદેહી ફરી નહી મળશે, હરી ભજેથી ભવદુઃખ ટળશે;
તારો ચોરાશી ફેરો ઉગરશે, ધર એક ચીતે હરી ધ્યાન.

કહો સીતારામ. પ્યારા સંતો.

સીતારામની સાચી સગાઈ, માટે પ્રભુ ભજેને મેરા ભાઈ;
સરવ જગતમાં છે સુખદાઈ, સાચો સ્વર્ગ તણો છે એ ઠામ.

કહો સીતારામ પ્યારા સંતો.

એવું સમજી રહણ કરો રામનું, સુખદાયક વૈકુંઠ ધામનું;
ધરો ખાંતું પ્રભુજી કેરા નામનું, નહીં બેસે તુને કંઈ દામ.

કહો સીતારામ. પ્યારા સંતો.

ચીત રાખો શાંતી સુખરાસ, દાસતા દાસને તેની આશ;
બાવે ગુરૂ પ્રતાપે વનો દાસ, પ્રભુ આપજો આપનું નામ.

કહો સીતારામ. પ્યારા સંતો.

રાગ - કૃષ્ણી કલંક.

સુણો વીનતી હે ગુરૂરાજ, સ્વામીજી મારી સાય કરોર;

કરે ચરજ સેવકનો સમાજ, સ્વામીજી.

દાણો સેવકનાં કરે નાથ, સ્વામીજી.

દયા લાવી દાસનો સાહો હાથ, સ્વામીજી.

ભવ દરીઓ છે આ સંસાર, સ્વામીજી.

તારી દયોને તેમાંથી મુને પાર, સ્વામીજી.

પ્રભુ વીનતી કરે તમ દાસ, સ્વામીજી.

પ્રેમ કરીને રાખોને મુને પાસ, સ્વામીજી.

સ્વામી આવ્યા તુમારે શરણ, સ્વામીજી.

સેવે દાસ વનો વાલા તમ ચરણ. સ્વામીજી.

રાગ.-ઉપરનો

રામ રામ ભજો તમે સીતારામ,	મુરખ શું બેશી રહ્યારે;
હેતે કરી હરી કરે તારૂં કામ,	મુરખ શું બેશી રહ્યારે.
ભવદરીઆમાં પડ્યો દુઃખદાર,	મુરખ૦
જેથી હરી ઉતારે ભવપાર,	મુરખ૦
માટે ભજી લેને તુંતો સાચા રામ,	મુરખ૦
સરે જનમ મરણ કેરાં કામ	મુરખ૦
ભજ ઘડી એક માળા ઝાલી હાથ.	મુરખ૦
બીજું કાંઈ નહીં આવે તારી સાથ,	મુરખ૦
એવું જાણીને રટણ કર રામ,	મુરખ૦
કહે દાસ વનો ધર ખરી હામ,	મુરખ૦

હો ગૌડડસ્વામી, આપો દરસન પ્રેમ કરી;
 માયુ તમારી ભક્તી, આપોને મુને મુક્તી.
 શરણ આ સેવકને રાખો, તમ વીણ કોઈ નથીરે.
 હો ગૌડડસ્વામી.

હૈયા કેરા હાર સ્વામીજી, મારા વાલા;
 વીનતી કર સ્વામી તમારી, ઉર ધરજો સહુણારે.
 હો ગૌડડસ્વામી.

સગાં સહોદર સાથી સરવે, મેં નજરે જોયું;
 જાણ્યું એક નામ તમારૂં સાચુ, તેમાં મન મોહ્યુંરે;
 હો ગૌડડસ્વામી૦

કસ્ટ હમારૂં કાપો, આપોને શુભ મતી;
 દાસને આશાતો છ સાચી, વાત કહું નહીં કાચીરે.
 હો ગૌડડસ્વામી૦

દુરી નામનો હીરો, પાપીથી નવ પરજાયો;
 હુળના હુંગરમાં હું પડીઓ, હું તમ સરણે આયોરે.
 હો ઝાદડસ્વામી૦

શેવક કેરી ચરજી ઉરે ધરજો, મારા સ્વામી;
 અંતસમેના પ્રભુ બેતી, દાસ વનો કહે નામીરે.
 હો ઝાદડસ્વામી૦

સામગીઆ મુજને આસમે આ શુરે કીધું-એ રાગ.

કરુણાના સાગર, સાય કરોને હમારી.
 દયાસીંધુ દીનજંધુ સ્વામી, આ લવચી દયો ઉગારીરે.
 કરુણાના૦

જક્તાનણા વીશ્વંસર આપે, પદહાદ ભક્ત ઉગાર્યો;
 સ્થંભ તોડીને નરસીંગ રૂપે, હીરણ્યકશ્વપને માર્યોરે. કરુણાના૦
 તેજકઠાથી સુવન્વાને, ઉગાર્યો મહારાજ;
 વામનરૂપે જ્ઞાનીરાય આપ્યો, આપ્યું પાતાલનું રાજરે.

કરુણાના૦
 રાવજી મારી વીલીક્ષણને, આપ્યું લંકાનું રાજ;
 વાલી મારીને મુગ્રીવને, રાજ આપ્યું મહારાજરે. કરુણાના૦
 ધર્મધુરંધર પ્રભુ તમે છોરે, શરણાંગત સ્વામી;
 દાસને આશા એક તમારી, વંદુ હું વારંવાર નામીરે.
 કરુણાના૦

કૃપાનાથ કરુણાના સાગર, પડુ તમારે ચરણે;
 રંક શેવક તમ પાવ નમેછે, રાખો દયા કરી શરણુરે. કરુણાના૦
 આ શેવકને શરણુ દયો, જોમાં શું મોટું કામ;

ધાએ નમી કહે દાસ વનો, પ્રભુ આપને આપનું નામરે.

કરુણાનાં

ધીમા ધીમા આલોને - એ રાગ.

રાખો રાખો શેવક કેરી લાજરે,
પ્રભુ તારા દાસને તારી આશ ખરે;
આ દાસ તારે કાળે હરે.

રાખો રાખો

સાખી.

જગતણા પ્રતીયાગણે, સ્વામીછ સુખ ધાસ;
લજ ભારી રાખણે, હીંડો દેવમાં હામ.
તમ વીણ શેવક તુજ તલસી મરે,
નાથ નયણે દેખીને મારાં નેત્ર હરે;
આહો નાથરે.

રાખો રાખો

સાખી.

તમ વીણ ધડી નહીં ગાડતું, હે પ્રભુ દીનદયાળ;
શરણું આપો નાથછ, દયો ભારી સંભાળ.
ભારી કરણી ના લુચો મારા સ્વામીરે,
દયા રાખો કરજોડા કહું નામીરે;
મહારાજરે.

રાખો રાખો

સાખી.

મોહ જાળની ફાંસીમાં, પડીઓ છું પ્રભુ આંય;
દાસ પરે દયા ધરી, સહાજો ભારી આંય.
કરૂં વીનતી પ્રેમે લાજ રાખો તમે,
વનો દાસ વાસ્વાર પાખે નમે;
રાખો લાજરે.

રાખો રાખો

શ્રી વીમળાયળના વાસી મારા વાલા-એ રાગ

શ્રી ગોતરકાના વાસી મારા વાલા. સેવકને વીસારો
નહીં વીસારો નહીં.

ગુરુ મારા લાગો પ્યારા, ગોતરકાના રાજ;
સરણાંગત વતસલ દોનખંધુ, રાખો મારી લાજ.
સ્વામીજી રાખો મારી લાજ. સેવકને

કરુણાસાગર કસ્ટ ઉજાગર, હો સુંદીર ધનસ્થામ;
દાસની અરજ ઉરમાં ધરજો, લેઉ તમારું નામ.
સ્વામીજી લેઉ તમારું નામ. સેવકને

દુઃખ હરનારા વાલા મારા, શરણે રાખો નાથ;
મેહર કરી સેવકપર પ્યારા, સહાજો મારો હાથ.
સ્વામીજી સહાજો મારો હાથ. સેવકને

ગોતરકાવાસી મમ ગુરુ, સ્વામીજી મહારાજ;
દાસ વનો કહે પાએ નમીને, બેસી ગરીબનીવાજ.
સ્વામીજી બેસી ગરીબનીવાજ. સેવકને

ગીરધારીરે વાત કહું તે વીચારો-એ રાગ.

ગુરુ ગોઠડરે કરું છું કાલાવાલા, સદા જપું તમારી માળા.
મુને આપોરે લક્ષ્મી તમે ઓગાળા. સદા

કુલ.

દુઃખ દાસતણાં તમે કાપોરે,
મુને આપતણો કરી સ્થાપોરે;
મને લક્ષ્મી તમારી આપોરે.

સાય કરજેરે ગુરુ જોતરકાવાળા, સદા૦
કર જોડીરે કહુ' છું તમોને કૃપાળા; સદા૦
ઉરે ધરજેરે વીનતી દાસની વાલા. સદા૦

કુલ.

જુગ જગત વીશે મને નાંખ્યોરે,
મધ્ય સાગર વચ્ચે રાખ્યોરે,
નાથ તમારો ભરસો આપ્યોરે.
લેખ તારીરે હો દીનખંધુ દયાળા, સદા૦
શીરનામીરે વીનતી કરું મારા વાલા; સદા૦
પાએ નામીરે કહુ' તમને હો કૃપાળા. સદા૦

કુલ.

ગુરુ સેવકની પુરો આશરે,
મારું મન સદા છે ઉત્તાસરે;
ગુણ ગાયે વનો તમ દાસરે.
મારી વીનતીરે ઉરે ધરજો મારા વાલા. સદા૦

કામ છે દુષ્ટ વીકારી.-એ રાગ.

સહાય કરોને હુમારી, આહા પ્રભુ સહાય કરોને હુમારી.
આવ્યો હું શરણ તમારો. આહા પ્રભુ સહાય.
ભવના સાગરનો પાર ન આવ્યો, દારણ દુખ ખહુ ભારી; આહા,
કોટી જનમનાં પાપજ મારાં, ટાળેને દેવ મોરારી. આહા.
દેહી ધરી મેં કાંઈ નવ કરીકે, ખદગો ધન ન તમારો. આહા.
સ્વામી હું તો ગુનેગાર તમારો, શી ગતી યાશે મારી. આહા.

જમન કરું હું નાથજી તમને, ઉતારોને ભવપારી. આહા.
 કૃપા કરી આપો શરણું તમારું, તો થાય સદગતી મારી. આહા.
 ભવજન તારો કસ્ટ નીવારો, દેહી બંધન છોડો ભારી. આહા.
 હું અપરાધી દાસ તમારો, તસ્દી આપું છું ભારી. આહા.
 સામસુંદરી હો વાલા મારા, વંદુ હું વાર હજારી. આહા.
 આરે કાયાનો નહીંરે ભરુંસો, જોડે છું નજરે નીહાળી. આહા.
 વીનતી ઉરમાં ધરોને સ્વામી, ધન્ય ગુરૂ બસીહારી. આહા.
 અંત સમેના બેસી છો સ્વામી, ટાળો આ ભવજંજળી આહા.
 ધન્ય છે સ્વામી હો સુખવામી, દાસ વનો કહું નામી. આહા.

રાગ. ગોપીચંદનો.

નમુરે ગૌહડસ્વામી નાથને, શ્રી ગુરૂ સ્વામીજી મહારાજજી;
 રોજ પુજન પ્રીતથી કરું, અરપુ તન મન આજજી; નમુરે.
 તમ હરશન થાય મુજને, મહારાં પાપ કપાયજી;
 મન રહેવાતું તમ અરણમાં, દાસ વીનવે સદાયજી. નમુરે.
 દારણ દુઃખમાં કુખી રહ્યા, વાલા તમારી છે આશજી;
 શરણે આ શેવક આવીઓ, દયા કરી રાખો પાસજી. નમુરે.
 પુણ્ય પુર્વના પુન્યે આપને, મુકી મન કેરો રેલજી;
 રખેરે મુને વીસારતા, કાર્ય કરવાતું સેલજી. નમુરે.
 સોભા વધેરે એમાં આપની, મહારાં દુઃખ થાય દુરજી;
 તમને વારંવાર વીનવું, સ્વામી રહેશે હજુરજી. નમુરે.
 માહારી વીનંતી ઉરે ધરો, કરૂણા કરીને કપાળજી;
 આસા આ લેણેરે શરણમાં, દીન કેરો દયાળજી. નમુરે.

સહાય થશે પ્રાણુઆધાર હો, શેવાની ખસીહારીછ;
છવ મલ્યો વના દાસને, રીઝો યુર ખસીહારીછ. નમુરે

રેશું સાથે સદા બેઠે બેનો.-એ રાગ.

સાય થાઓ શ્રી અંતરજામી;
નાથ નમું છું શીર નામીરે, સાય થાઓ.
માયું છું તારું સર્ણ, ટાલોને જન્મ મરણ;
વારે ચડોને સ્વામીરે, સાય થાઓ.
જજ્ઞના પ્રતીપાલ, લેજે મારી સંભાળ;
કહું છું પાએ નામીરે, સાય થાઓ.
સુધનવાને તાર્યો, પ્રહલાદને ઉગાર્યો;
સરજાંગના સ્વામીરે, સાય થાઓ.
અમુરને સંહારા, ધણા બકનોને તારા;
હું પામર પ્રાણીરે, સાય થાઓ.
શેવક રાખો સાથ, સાજેને મારો હાથ;
કહે દાસ વનો નામીરે, સાય થાઓ.

કાનુડો શું જાણે મારી પીડ.-એ રાગ.

સેવકને આશા તારી એક,
દાસને આશા તારી એક, પ્રભુ મારી વારે ચડોનેરે.
ભવજલ તરવાની આશ તમારી વાલા,
કાપો કસ્ટ સેવકનાં નાથ, કાપો કરરરરરરરરે. સેવક
ભવ દરીઆથી મુને મુક્તજ કરજે વાલા,

ભવજલ તરવાની છે આશ, તારો તરતરતરતર સેવક.
 કુપંથ તથા સુકર્મપંથ સુખડો વાલા,
 દુઃખ હરોને દીનાનાથ, હરસ્યો હરતરતરતરતર. સેવક.
 દીન જાણીને દયા કરજો તમે હો વાલા,
 શેવકના છો પ્રતીપાલ, સાંભી સરતરતરતરતર. સેવક.
 દાસ વનાની વીનતી ઉરમાં ધરજો વાલા,
 ઉગારો બળતા દવથી નાથ, ઉગારો અરતરતરતરતર. સેવક.

હો દીનખંધુરે દાસ હું.-એ રાગ.

હો સુખસીંધુરે તારજો,
 હું છું ગુરુ તમારો દાસ,
 પ્રભુ મારી વહારે ચઢજો નાથજી;
 અંતે રાખજો મુજને પાસ,
 હું તો શરણ તમારે આવીએ,
 દેજો દરસન હો મહારાજ,
 ભવના સાગરમાં હું તો પડ્યો,
 સાજો બાંધ ગરીબનીવાજ,
 હું પ્રપંચી જાણે ફસાઈ રહ્યો,
 મારા ગુના કરજો માફ,
 મારા અંતઃસમેના સાથીઆ,
 યોદ્ધા જાદુગુર મા બાપ,
 જાણું કહેતાં હું સરમાઉ છું,
 જાતે સાચી તમારી આશ.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

હો સુખસીંધુરે.

બેડે કર જોડીને પાએ નમી,
ગાવે તમ ચરણે વનો દાસ.

હા સુખસીંધુરે.

રાગ. કલ્યાણ.

શ્રી ગોવંદાપતી, ગુરુ છે અગમગતી;
આપને પ્રણામ કરું, આપો સુમતી.
ગોવંદકા વાણી મમ ગુરુ, સ્વામીજી મહારાજ;
રંક સેવકપર મેહર કરીને, દરસન દેસો આજ. શ્રી.
ગામ ગામના સેવક આવે, સુણી આપનું નામ;
પતીતપાવન અધમ જોધારણુ, છો સર્વાત્મા સામ. શ્રી.
દાસ તમારા ચરણ કરે છે, બેડે કર જોડી આજ;
સેવક આવે ચરણે સ્વામી, તેમની રાખો લાજ. શ્રી.
આપ તણા આ સેવક ઉપર, કરજો ગુરુજી મેહર;
સ્તુતી કરીએ સ્વામી મારા, દીન દીન આનંદભેર. શ્રી.

લીધો તાંબડી કરમાં મેહેતાજી પધારોરે.—એ રાગ.

જય જય ગૌરુસ્વામી,	ગુરુજી પધારોરે;
તમે ગોવંદકા ધામી,	ગુરુજી પધારોરે.
સાચા પ્રેમથી સ્વામી,	ગુરુજી.
કહીએ પ્રેમથી નામી,	ગુરુજી.
મારા નવ જીઆ દોશ,	ગુરુજી.
સ્વામી રાખો નહીં દોશ,	ગુરુજી.
કામ કોધને રોગ,	ગુરુજી.

તેથી રહે છે વીજેગ,	ગુરુજી.
સ્વામી એ મન ધારો,	ગુરુજી.
માયા સરવે સંહારો,	ગુરુજી.
માયામાંથી હયો તારી,	ગુરુજી.
મને આશા તમારી,	ગુરુજી.
નથી રાખ્યું મેં છાનું,	ગુરુજી.
ધર્યું આપનું બાનું.	ગુરુજી.
જો નહીં દરશન થાય,	ગુરુજી.
તો બાનું વગોવાય,	ગુરુજી.
જો તમ દરશન થાય,	ગુરુજી.
તો આ પાપ કપાય,	ગુરુજી.
એતું જાણીને સ્વામી,	ગુરુજી.
મારી ટાળશો ખામી,	ગુરુજી.
માગુ આપની ભક્તી,	ગુરુજી.
મને આપશો મુક્તી.	ગુરુજી.
વીનંતી ઉર ધરજો,	ગુરુજી.
મારાં પાપ સઉ હરજો,	ગુરુજી.
મારી પુરસ્થો આશ,	ગુરુજી.
ગાવે છે વનો કાસ,	ગુરુજી.

મારા વાલા નંદલાલા.—એ રાગ.

મમ સ્વામી, નામી નામીને લાગુ પાપ;

મમ સ્વામી શ્રી ગૌડનાથજીરે,

મુખ જોઉં, દુઃખ જોઉં, આનંદ ન માય.

મમ.

ધન્ય ભાગ્ય, તીર્થ યાગ, મદ્યાં સઉ ઘેર.	મમ.
ગુણ ગામી, મારા સ્વામી, તમારી છે મેહર.	મમ.
પામે લાગુ, સદા માગુ, ચરણ કેરી સેવ.	મમ.
સુખકારી, બસીહારી, નીરંજન દેવ.	મમ.
મારા વાસા, કાસાવાસા, કરંજી સદાય.	મમ.
આવ્યો પાસ, વનો દાસ, નમીને લાગુ પાય.	મમ.

બળવંતા સાચા બેસીરે,	ગૌદડસ્વામી.
બની આનંદનો હેસીરે,	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ તમે ગોવંદા ધામના છો વાશી,	
તમ ચરણે કોટીક કાસીરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ મારા, સરણે રાખો તમ બાળ;	
ભાગો ભવની જંગળારે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ મને, શરણે લેશોરે હો નાથ;	
સાજીને મારો હાથરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ મારા, જો તમ દરશન થાય;	
મારાં પાપજ પ્રલય થાયરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ તમે, બાંધપ્રદ્યાની લગ્ન ધરજો;	
શેવકનાં કારજ કરજોરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ મારી, સુરતા લાગી છે તમ સાથ;	
છો અનાથોના નાથરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ તમ, શરણે રહેવાનું મારું મન;	
રાખો તો થઉં પાવનરે.	ગૌદડસ્વામી.
ગુરુ તમે, શેવકનાં કષ્ટ હરજો;	

રૂઢીઆમાં વાસો કરજોરે. ગૌદડસ્વામી.
 ગુરૂ ભારા, હુતો છું પાપનો ભરીઓ;
 માથે છે ભવનો દરીઓરે. ગૌદડસ્વામી.
 ગુરૂ ભારી, અરજ સુણીને વહુંલા આવો;
 શેવકને દેશો લહાવોરે. ગૌદડસ્વામી.
 ગુરૂ ભારા, સ્વામીજીને બલીહારી;
 વંદુ હું વારંવારીરે. ગૌદડસ્વામી.
 ગુરૂ તમ ચરણમાં, દાસ વનો ગાય;
 વીનંતી કરે સદાયરે. ગૌદડસ્વામી.

રઘુપતી રામ રૂદેમા રહેજોરે.—એ રાગ.

ગૌદડસ્વામીના નામને બલીહારીરે,
 તમ નામને જઈ વારી વારી. ગૌદડ.
 તમે શેવકના પ્રતીપાળરે, મારી ટાળશો ભવની જંજળરે;
 બળતા દવથી ઉગારો આ બાળ. ગૌદડસ્વામી.
 દરો દાસ તણાં તમે કાજરે, રાખો બાંધબ્રહ્માની લાજરે;
 પાર ઉતારસો મહારાજ. ગૌદડ.
 સાચા બેલી તમે મમ નાથરે, મને રાખશો અતે સાથરે;
 સાજો દાસ વના કેરો હથ. ગૌદડ.

મથુરામાં માધવ જાય છે.—એ રાગ.

ગૌદડસ્વામી છે ગુણવંતા,
 બેલી સાચા છે તમે બળવંતા. ગૌદડ૦
 વાલા મારા વીનંતી આ ઉર ધરજો,

અમને પ્રેમ કરી દરસન દેજો.	ગૌદડ૦
વાલા મારા ઉગારો બળતા દવથી,	
અમને મુક્ત કરોને આ ભવથી.	ગૌદડ૦
વાલા હુ તો પાપી પ્રપંચી છું ભારી,	
અંતે શીરે વણે થાશે મારી.	ગૌદડ૦
વાલા મારા સરણ તમારું સાચું છે,	
બીજું જક્તતણું સઉ કાચું છે.	ગૌદડ૦
વાલા મારા નીરખી નીરખી જાઉં વારી,	
ધન્ય ધન્ય ગૌદડસ્વામી બલીદારી.	ગૌદડ૦
વાલા મારા બીજું કંઈ નવ હું જાણું,	
ગૌદડસ્વામી સાચું છે નાણું.	ગૌદડ૦
વાલા તમે સેવકનાં કષ્ટ હરજો,	
દાસ વનાનો વિનતી ઉર ધરજો.	ગૌદડ૦

પંચાલી પોકારેરે રે હો-એ રાગ.

શ્રી ગુરુ સ્વામીજીરેરે રે હો, સેવકને તો સાચ કરોરે.	
વાલાજી તમે સેવકના પ્રતીપાલ,	
રાખો મારી જનમ મરણની જંજળ;	
સરણે રાખો ગુરુજી હો દીન દયાલ.	શ્રી૦
પ્રભુ તમે અનાથોના છો નાથ,	
અંતસમે રહેજો ગુરુજી મારી સાથ;	
ભવના સાગરમાંથી સાજોને મારો હાથ.	શ્રી૦
સંસારની માયા સ્વામી તમે નિવારો,	

સેવકને તો સાચો ભરૂં સો એક તમારો;
 વાલા મારા નથી બીજો એકે આરો. શ્રી૦
 સગાં સહોદર સરવે તો છે સ્વારથનાં યારી,
 અંતસમે તો સ્વામી એ નર્કતણી છે બારી;
 મંહેર કરીને મુજને તેમાંથી દયો ઉગારી. શ્રી૦
 મારે માથે આપ સમા તો સ્વામી બાજો,
 વસમી વેળાએ વાલાજી વાહારે ધાજો;
 કલ્પવૃક્ષ રૂપે તો મુજને સાચ થાજો. શ્રી૦
 દયા કરો જો નાથ તો એહ વચન માણું,
 મોહ માયા નીંદ્રાથી આર્થીતો હું જાણું;
 ક્ષમા કરો અપરાધ કર જોડી પાએ લાણું. શ્રી૦
 સેવક કેરી વીનતી ઉર ધરજો મારા સ્વામી,
 મનવાંછીત કૃપા આપો ગુરૂ ગોતરકાના ધામી;
 દાસ વનો તો કહો છે કર જોડીને શીર નામી. શ્રી૦

ચાલો ચાલોને સાહેલીઓ સાથ.—એ રાગ.
 ગુરૂગોત્રકાષી છે મહારાજ, જય ગૌદડસ્વામી.
 સ્વામી સેવકતણા છે સીરતાજ, જય ગૌદડસ્વામી.
 વંદન કરીએ બેડે કરજોડી, સેવકતા પ્રતીપાળરે;
 મોહની જાળ નીવારો ગુરૂજી, સદગુરૂ દીનદયાળ. જય૦
 કોટી જનમનાં પાપજ મારાં, છોડોને હો નાથરે,
 બંજતારે દવથી ઉગારો સ્વામી, સાજો મારો હાથ. જય૦
 હો દીનબંધુ છે કૃપાસીંધુ, ગોતરકાના ધામીરે;

કાલારે વાલા ઉરમાં ધરજે, હો સદગુરુ સ્વામી, જય
પાપ નીવારો સેવક તારો, સ્વામી તમે સુખવંતારે;
વીનતી મારી ઉરમાં ધરજે, બેસી તમે બળવંતા, જય
દાસ વનો કહે બે કર જોડી, નરોત્તમદાસ પ્રતાપ;
સરજેરે લેશો આ દાસને, સ્વામી ગૌડગુરુ માખાપ, જય

નીરખણ શત્રુ સખળ રાજપર એ - રાગ.

હો સુખસીંધુ તમે દીનબંધુ ગોતરકાપતી સ્વામી છો,
સરજાંગત હો વાલાજી મારા ગુરુ તમે અચલનાંમી છો.
માગુ આપની હું ભક્તી મને આપો સ્વામી મુક્તી,
તમે છો સરજાંગત પ્યારા દીનબંધુ સાચી શક્તી. હો સુખસીંધુ
જય સદગુરુ સ્વામી નમુ નીત નીત નામી,
કર કાલાવાલા કર જોડી ગોત્રકાના ધામી. હો સુખસીંધુ
ધન્ય ધન્ય ગુરુ મારા સેવુ ચરણ તમારા,
મને દરસન દેશો ભાવ કરી મમ પ્યારા. હો સુખસીંધુ
કાલાવાલા ઉર ધારો મુને પ્રેમ કરી તારો,
બેસી બલવંત સ્વામી મારા અમને ઉગારો. હો સુખસીંધુ
મુજો મારી આ વીનતી સરજે દયો ગોત્રકાપતી,
ટાળો મરણ વનાતો મુણી પ્રેમની વીનતી. હો સુખસીંધુ

ગૌડસ્વામી સાચા ગોતરકાધામી ગુરુ ધનછે આજનો દનજી
દરસન કરીઆં મારાં પાપજ ટલીઆં ગુરુ વાપોછે બહુઆનંદજી
પ્રેમની ભક્તી માગુ પાએ હું લાગુ ગુરુ હો ગુરુ દીનદયાળી,

આપણો સરણુ મારૂં ટાળણો મરણુ ગુરૂં ધન્ય હો દેવદાતારણ
 કહું છું હું નામી નામી સરણુ દયો મુજને સ્વામી
 અરજ કરે તમ આગળ.
 શંક વનો ગાયે તમ દાસજ કહાવે ગુરૂં સેવકના પ્રતીપાગળ.

માઠુ લગાડો તો મારા સમ છે.—એ રાગ.

ધન્ય ધન્ય ગોતરકાના નાથને બલીહારીરે,
 નીરખી ગૌદડસ્વામી જાઉં વારી વારીરે,
 હો સરવે સેવકતણા તમે પ્રતીપાલરે,
 કૃપા કરી સેવકોની દયો સ્વામી સંભાળરે
 દીનબંધુ અમ્મનંદિત હો સ્વામી મુખસીંધુરે,
 કૃપાસીંધુ સુયેખીંદુ બેઠે કર જોડી વંદુરે.
 જય જગ કારણુ અધમ ઓધારણુ, ભક્તજ વતસજ સ્વામીરે;
 મેહિર કરી મુજને દયો શરણુ, ગોતરકાના ધામીરે.
 વીનંતી આ દાસ વનાની, ધરજો ઉરમાં વાહારે;
 બેઠે કર જોડી ચરણુ નમીને, કરીએ કાલાવાહારે.

વહાણો પ્રીતમ વરવો હો શાણી સખી—એ રાગ.

ગુરૂંને બલીહારી, હો ગૌદડસ્વામી;
 સ્વામીજી ગુરૂં કહું કરજોડી, આ ભવસીંધુ ભારી. હો.
 કૃપા કરીને દેશો સરણુ, અંતર પ્રીતી ધારી; હો.
 શેવંક સામી દ્રષ્ટી કરશો, ભરીયાં કસ્ટકારી. હો.
 અંતસમયના બેલી તમે છો, સ્વામીજી મુખકારી. હો.

અનેક અવગુણ મુજમાં ભરીયા, તે ટાળો મોરારી. હો.
 બેડે કર જોડી અરજ કરું છું, ધન ગુરૂ બહોલારી; હો.
 દાસ વનાની વીનંતી આ, ઉરમાં લેજો ધારી. હો.

મોહનજી મધુરાં નવ જશો.—એ રાગ.

ગુરૂ છો ગૌઠડસ્વામીરે, ગુરૂ છો ગૌઠડસ્વામી.
 બેડે કર જોડી અરજ કરું વાલા, પ્રેમ થકી નામી;
 સેવકના બેસી તમે સાચારે, (૨)
 બલબુધી દાતાર શ્રેષ્ઠ છો, સ્વામી નથી કાચા;
 ગુરૂ આપ અચલનામીરે. (૨)
 ભવસીંધુ સંસારમાંથી, તારો ગોતરકાધામી;
 કપાની દ્રસ્ટી કરો વાલારે. (૨)
 રૂંક સેવકપર કપા કરો, કરીએ કાલાવાલા;
 બેસી છો દીનબંધુ દાતારે (૨)
 કસ્ટ કાપશો, ભક્તી આપશો, સેવકના ત્રાતા;
 વીનવે દાસ વનો વાણીરે (૨)
 કપા કરી ભવસીંધુથી, સરણે દ્યો સારંગપાણી.

રાગ ખમાચ.

મહારાજ આ વાર સુણો દીનદયાસ મારી લેશો સંભાળ;
 શોત્રકાના પતી સત્ય ભાષુ આ વાર દીન દાસ પ્રભુ.
 તમ સાથે પ્રીત મેતો કરી ખચીત મોહું આપનામાં ચીત,
 હવે સરણે દ્યોને કરૂ ભક્તી તમારી હમેશાં વીલુ,

નાલાશને પ્રતાપ મારાં ગલીઆંછે પાપ મદ્યા ગુરૂ ભાખાપ;
 સહે સેવક મળી તમ વીનંતીતો કરીએ છે અમે,
 આખ્યો આપને સરજી છોજી તારજી તરજી ટાળો જન્મ મરજી,
 મારા વીવીધીના તાપ ટાળો આપ સંતાપ ગુરૂ બેલી તમે.
 ગે.વકના હો નાથ મારો સાજોને હાથ રાખો દાસને સાથ
 મને આશા તમારી સાચી છે પ્રભુ કહું પાએ નામી,
 પ્રેમથી રાખો પાસ મુને તમારી આસ ગાવેછે વનો દાસ,
 મારા અંતના બેલી ગુરૂ તમે છો હો ગૌડસ્વામી.

ટાળ્યા નહીં રે ટળે.—એ રાગ.

અવસર ફરી નહી મળે, તારા દીન તો ટળે. રે ઓ મનવા.
 મનમાં તું માન અવસર ફરી નહીં મળે.
 વરસ એંસી થયાં તુજને, તારાં નેવ ગળે.
 તોય પ્રભુને ભજ્યા નહી, વાલો શી રીતે મળે. રે ઓ મનવા.
 પુત્ર ભજન કાંઈ નવ કર્યું, ભક્તજનને દમે,
 પાપી તે પ્રભુને ભજ્યા નહીં, તેને કેમ તું ગમે. રે ઓ મનવા.
 અવસર આખ્યો છે રૂડલો, સમરજી કર આ સમે,
 નહીંતો આ ભવદરીઆ વીશે, જાણુ છુડ્યા તમે. રે ઓ મનવા.
 ભજન કર્યા વીન પ્રાણીઆ, કેમ નધરો ફરે,
 કરી લે પરમાત્માની અંદગી, પાપ પલમાં હરે. રે ઓ મનવા.
 દાસ વનાની છે વીનતી, ઉરમાં ધર આ પળે,
 પ્રભુની ગતી બળવાન છે, કરમે ભજ્યું તે મળે. રે ઓ મનવા.

આખી આત્મ તે ડગનારી -- એ રાગ.

ભમરાસા ભજન વીનારે જવું નકં દ્વારે તારે.
 છે આગળ કાચ બહુ ભારે, જવું નકં દ્વારે તારે,
 જીવ શી ગતી થાસે તારી, બનીયા છે ખરા ખુવારી,
 જુઠી કીરતી વીસવારી, તે દીલમાં કેમ ન પારે. જવું
 માઆમાં છું મદમાતો, ચાલુ છું રંગ રાતો,
 કરી જુઠી જુઠી વાતો, તેતો મનમાં ન વીચારે. જવું
 દ્રોગટ દુદ્યા છે બદા, જુઠી લીધી રોચંદા,
 તે સંતતણી કરી નીંદા, જમડા તુજને તો મારે. જવું
 કર રામ નામની સેવા, મનમોહન મીઠા મેવા,
 જુગમાં નહીં જડશે એવા, કર સમરણ તું આ વારે. જવું
 છે રંક વનાની વાણી, ઉર ધરને પામર પ્રાણી,
 ધર ઉર વાત આ શાણી, પરમેશ્વર કારજ સારે. જવું

રાગ આશાવરી જોગીઓ.

વીનંતી આ ઉરે ધરે, પ્યારા મારા નાથ.
 નીતી અનીતી જાણી નહી, નહી પ્રેમ કે પ્રીત;
 નથી જાણતો જુઠં સાચરે, ન જાણી મેંતો રીત. વી
 ન જોશો અપરાધ આ, નોધારાના આધાર;
 વીનવું હું વારંવારરે, છે ગરીબનીવાર. વી
 નમીને કહું નાથજી, વારે ધાજો હો નાથ;
 બેસી છે ગાતરકાધામીરે, સાજો મારો હાથ. વી
 ત્યાજ ન કરો દારાને, છેજી તારણહાર.

આ ગરીબ કેરા આધાર છે, પ્યારા પ્રાણાધાર. વીં
 લાડ પાળો છે આપ તો, સારો દાસનાં કાજ;
 મનમોહન છે પ્રભુ માહરા, નમીએ હો મહારાજ. વીં
 વીનંતી ઉરે ધારશે, માની લેશે પ્રણામ;
 દરશન દેજો હો નાથજી, બેલી મારા સામ. વીં
 વીનંતી કરે દાસ આ, ઉરે ધરશે હો નાથ;
 વના દાસને તમ આશ છે, પ્યારા લેશે સાથ. વીં

દુખ્યો આજ તાપ વીજાસમાં.—એ રાજ.

નથી રામ નામ ઉચાર જ્યાં ધીકાર છે તે જનને.
 રામનામ જીએ નથી તે જીવતાં તો મુઆ ભલા;
 છુંડા ભોગવી લે ભવીશ તું પશુ, જવાના છે એકલા. નથી.
 સાચાં જીડાં અનેક તો, આ જીગમાંહી કીધાં હશે;
 જીવ જીવ્યું આજ સુધી ખરું કે, થનાર વસ્તુ તે થશે. નથી.
 કુળ ધોળામાં તો પડી, મુઆ થેતી લે તુજ તનમાં;
 રાખ્ય નામ નરવરલાલનું, મારા વીરલા તુજ મનમાં. નથી.
 રામનામ ઉચાર તું તો, બોલ સંત સભા વીશે;
 કળીજીગ કરમ કઠીણ છે, હશે ભાગ્યઉદય તે પીશે. નથી.
 પુન્ય પાપની ગાંસડી લધ, જાવું છે પરલોકમાં;
 માતી લે શીખામણ રંકની, એવા ગુણ તો હશે કેાકમાં. નથી.
 મન સમજીતે પ્રાણીઆ તું, સમરી લેજે સીતાપતી;
 શુર ચરણમાં વનો દાસ આ, કરજોડીને કરે વીનતી. નથી.

ધરસેં ઇહાં કોન ખુદાકે લીએ લાયા મુજકું—એ રાગ.

ગુરુ છા દયાળુ આપરે, પ્રભુ નાથ મારા;
કૃપા કરો દાસ પરે, સેવું ચરણ તમારા.
દયાળુ છા ગુરુ, વીનતી આ ઉર ઘરો;
કૃપા કરી નાથ મારા, રંક ધર પાવન કરો.
નથી કોઈ બેટી બીજી, આપ વીના હો દયાળુ;
લેજો સંભાળ પ્યારા, આપને પ્રીતે સંભાળુ.
નથી અહીં લાવ બીજો, જક્તમાંહી કાંઈ મારે;
રહો છું જક્તમીમાંહી, આપને આધારે.
જેશો નહીં દાશ મારા, આપ છા દયાળુ સ્વામી;
કરું આ વીનતી હું બેડે કર જોડી નામી.
રાખોને શરણુ પ્રભુ, આવીઓ તમ પાસ પ્યારા;
વીનવે દાસ વનો, શરણે રાખો સ્વામી મારા.

ગરબો.

વંદાવનમેં રંગીલો શામ બેલે.—એ રાગ.

ગોતરકામાં ગૌડસ્વામી ગાજે,
જ્ઞાનદાસજી ત્યાં માનત બીરાજે;
ત્યાં તો ઈંદ્રપુરી સમ છટા છાજે.
બની છે લેહર, આનંદભેર, ખુશી ઘેર, ઘેર ઠેર,
સખી આજે ઉમંગ ગોતરકામાં.

સાખી.

માર્ગસીરની ચૌદસે, થાય છે ભેગી નાત;
શુદ્ધ ચૌદસની રાતને, પુનઃપુનઃ પરભાત.

તેવા દીનની શોભાને બલીહારી,
 મોટા આનંદથી બને છે આનંદકારી;
 ધુધરી ધમકે, નેપુર ઠમકે, ઝાંઝર ઝમકે, વેરી ચમકે,
 સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

નરમાં તાલ મૃદંગને, ઝાંઝરના ઝલકાર;
 ધમકારે ધરણી ડગે, સંત તણા નહીં પાર.
 જવા ધ્રુએ છે ભક્ત મોટા જન,
 જવા ઉલટે છે સંતકેરાં મન;
 હાથજ હરણ, ચાલે ચરણ, ધ્રુએ ધરણ, ગુરૂને શરણ,
 સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

તે દીનની શોભા તણા, કવી ન કરે વીસ્તાર;
 સજન જતેને ભજન છે, નવ સમજે ગુમાર.
 બને આનંદમાં પ્રેમ મગન,
 તેવા દીવસને છે ધન્ય ધન્ય.
 આસન ઝલકે, મન મલકે, મંદીર ચલકે, જોવા બલકે,
 સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

શેવક સઉ ગુજરાતના, આવે છે આસન;
 દરસનથી પરસન કરે, નીર્મળ સઉનાં મન,
 આવે નર નારી ગુરૂને આસન,
 આવનાર કેરાં મન છે પ્રસન,

છે મણી નંગ, અન્યો રંગ, છે ઉમંગ, સજન સંગ.
સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

સદલાગ્યે ગુરૂજીતજી, મંદીર તો જોવાય;
ધન્ય ધન્ય જે નરનારીને, ગુરૂજી તણા ગુણ ગાય;
જે કોઇ નરનારી પ્રેમ કરી ગાશે,
તેનાં પાપ પલકમાં કપાશે;
છે પરસન, ગુરૂજી મન, સત વચન, છે આસન;
સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

વહાણા સજન વીરણા, બુધીમાન ગણાયો;
નરનારીને વીનવું, ગુરૂજી ચરણે જાયો.
ટાળે તનકેરા તાપ આપ સ્વામી,
કાલાવાણા કરો કર જોડીને નામી,
અખંડાનંદ, ટાળે કંઈ, કરે આનંદ, ગુરૂ ગોવીંદ,
સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં.

સાખી.

ગરબો ગાવે પ્રીતથી, દાસતણો આ દાસ;
ગુરૂજી ચરણ વનો કહો, સ્વામી તમારી આશ.
જે આ પ્રેમ કરી ગરબો કોઇ ગાશે,
તેનો સેજમાં વૈકુંઠ વાસ થાશે.
સુંદીર શામ, પુરણ કામ, અક્ષય ધામ, પુરસે હામ.
સખી આજે ઉમંગ ગાતરકામાં,

આણનાથ વીના સુણ સખી તું મારી.-એ રાગ.

રોમરાય વીના કોઈ નથી બેસી,
ગુરરાજની તો બંદગી છે સેસી.

સાખી.

આણતણા આધાર છે, બેસી હો મમ નાથ;
કહું કર જોડી પ્રેમથી, સાજો મારો હાથ.
પ્યારા પ્રાણાધારા નાથજોરે મારા,
બેઉ હાથ જોડી વીનતી કરીએ પ્યારા.

સાખી.

સેવકપર કીરપા કરી, દયો મારી સંભાળ;
ગરીબનીવાજ તમે પ્રભુ, સ્વામી આપ દયાળ;
રાજો પાપ મારાં આપ છે દયાળુ,
પ્યારા આપને હરનીસ હું સંભાળું.

સાખી.

હું પાપી પાપજ કહું, ભવસીંધુ મોજર.
તારી દયો હું અધમને, નોધારાના આધાર.
ભવમાંયથી મમ હાથ સાજો સ્વામી,
કહું કાલાવાલા ગોત્રકાના ધામી.

સાખી.

મેહોર કરો મમ નાથજી, સાચી તમારી આશ;
કાલાવાલા સાંભળી, દાસને રાખો પાસ.
ગુરરાજ ગૌડસ્વામીને બલીહારી,
ભવમાંયથી કરીને કૃપા દયો તારી.

સાખી.

કર જોડીને કરગરૂ, મુજને છે વીશ્વાસ;
ઉગરવાની આશ તે, રાખે છે વનો દાસ.
પ્યારા પ્રેમથી તમે દયો તમારી પાસ;
દીન થઈ નમે તમ ચરણમાં વનો દાસ.

કરમ તણી કથનાર.—એ રાગ.

પ્યારા પ્રભુજી આ અરજ મુણે તમે માહરી,
સ્વામી નામી વીનંતી કરું નાથજો;
દરસન દેજો હો પ્યારાપતી છો માહરી,
કહું કર જોડી રાખો દાસને સાથજો.
ભવ સાગરકેરો પાર ન આવ્યો ઇશ્વર,
વહારે ચઢજો છો પ્રભુ દુઃખહારજો;
ગરીબની વહારે ચડોને હો ગૌદડ નાથજી,
છો દીનખંધુ નોધારાના આધારજો.
પાપ અનેક ભરેલો હું સરણે આવીઓ,
રાખો સરણે બેસી છો બળવંતજો;
પ્રાણુઆધાર પતી છો પ્રભુજી હો માહરી,
ગૌદડગુરૂજી પ્યારા હો ગુણવંતજો.
અરજ ધરો ઉર આપ દયાળુ છો ગુરૂ,
દુઃખ હરનારા દુઃખ આ કરજો નાશજો;
હું અપરાધીને તારી લીઓ ભવમાંયથી,
કહો કર જોડી રંક વનો તમ દાસજો.

પ્યારા

પ્યારા

પ્યારા

પ્યારા

ગુરુ છો અંતરજામી. (૨)

ટૅક.

પ્રીતમ છો પ્રાણુઆધારા, નમું વારંવારા;
હૈ મમ સ્વામી અંતરજામી, છો દુઃખ હરનારા. ગુરુ.
બેઉ કર જોડી અરજ કરું છું, છો ગરીબનીવાજ;
રંક તણા પ્રતીપાલ તમે છો, નમન કરું મહારાજ. ગુરુ.
સેવક લેશો શરણે સ્વામી, દીનબંધુ હો નાથ;
દાસ તણાં તો કાર્યજ કરશો, સાજો મારો હાથ. ગુરુ.
ભવનો દરીઓ દુઃખનો ભરીઓ, નાંખ્યો તેની માંય;
મેહર કરી હો ગુરુ મારા, સાજો મારી બાંય. ગુરુ.
દાસ આપના અરજ કરે છે, બેઉ કર જોડી આજ;
દાસ વનાને ઓથ તમારી, સરણે દયો મહારાજ. ગુરુ.

સાંભળું શા બોલો તમારા રાણી.—એ રાગ.

વીનતી આ મુજો દયાળુ પ્રભુ.

ટૅક.

અરજ હમારી ઉરમાં ધારો,

ભરસો અમને એક તમારો;

દાખ હમારા ઉમંગે ટાળો,

ધારો, મારો, ઠાલો, દયાળુ પ્રભુ.

વીનતી.

દાશ ના જોશો નાથ હમારા,

છારે પ્રભુ તારણહારા;

આપ છો સ્વામી પ્રાણુ આધારા,

મારા, હારા, ધારા, દયાળુ પ્રભુ.

વીનતી.

પાપ હમારાં પ્રેમથી હરજો,

શેવકને તો સુખજ કરજો;
 વીનતી મારી ઉરમાં ધરજો,
 હરજો, કરજો, ધરજો, દયાળુ પ્રભુ. વીનતી.
 દાસતણા તો દાશ નીવારી,
 સ્તુતી કંઈકું પ્યારા તમારી;
 દાસ વનાની વીનતી પ્યારી,
 વારી, મારી, પ્યારી, દયાળુ પ્રભુ. વીનતી.

આવો રશીકમનોહર મંગલમુરતી શામળારે.—

એ રાગ.

મારા પ્રેમતણા પાતળીઆ, વેગે સીધાવજેરે;
 ધરજો દાસની વીનતી ઉરમાં, વેહેલા આવજેરે.
 હુંતો પુરેપુરો પાપી, પડયો જંજળમાંરે;
 કંઈ નવ નીરખું બીજું, આશા તારી વાલમારે.
 પડીઓ ભવસાગરમાં, તેથી તમને ભુલીઓરે;
 મારા ભવતરને ધીકાર, નરકમાં ડુલીઓરે.
 બની ગયો પ્રપંચી અંધ, પડયો વેહેવારમાંરે;
 તેમાં મુજે ન કંઈ ઉપાય, મુઓ વીચારમાંરે;
 જાણ્યો અશક્ત મુજને, ચારે ચારે વીટીઓરે;
 મારો જ્ઞાનગરથ ભંડારજ, સરવે હુંટીઓરે.
 હવે હવે થઈ દીનબંધુ, રાખો શરણમાંરે;
 દાસ વનાને સાચું મન કે, રહેવા ચરણમાંરે.

કામ છે દુષ્ટ વીકારી.-એ રાગ.

દરસન દોને આ વારી, ગુરૂ મારા દરસન દો-
 બવના દરીઆમાં મુજને લાગ્યો,
 સૃષ્ટિ તણો ધા કારી. ગુરૂં
 કરમે લખેલા લેખ જે મારા,
 નહી વીધાતા ફેરવનારી. ગુરૂં
 બહુરે થયા પ્રભુ દાશ મારાથી,
 તે સરવે ટાળો મોરારી. ગુરૂં
 હું તોરે સમજ્યો આ પાપી સંસારા,
 ઝટપટ લો મુને તારી. ગુરૂં
 ઝાઝુરે શું કહું ગુરૂં મારા,
 કહેવાની રહી નથી બારી. ગુરૂં
 શરણે લેશો કૃપા કરીને,
 આશા છે એક તમારો. ગુરૂં
 દાસ વનો કહે પાએ નમીને,
 પ્રભુ તમપર જાઉં વારો. ગુરૂં

બનજરો.

ઉર ધરો અરજ હો પ્યારા, સાય કરજો વાલા મારા.
 વાલા હું તમને નીરખું, જોઈ જોઈ નજરે હું હરખું.
 રાખો અમને તમ સરખું, તમારી આસ, રાખજો પાસ;
 કહે છે દાસ, કરો નહી ન્યારા. સાય કરજો વાલા મારા,

વીનંતી આ ઉરમાં ધારો, વાલા આશરો એક તમારો;
 બળતા દવધી ઉગારો, આ સંસાર, લાગે સુનકાર, નથી
 કાંઈ સાર, નાથ હો મારા. સાય કરજો વાલા મારા.
 ગુણ ગાઉ આ ઉલાસ, પુરોને મનની આશ;
 ગાયે છે વનો તમ દાસ, અહો નાથ, સાજોને હાથ,
 રાખોને સાથ, દીનદયાળા. સાય કરજો વાલા મારા.

હો પ્રભુ દાતા અમને તારો, આ ભવસીંધુ લાગ્યો ખારો.
 જન્મ મરણનાં મારાં પાપો, મેહર કરીને સરવે કાપો.
 તારણહારા કૃપાના સીંધુ, શરણે રાખો હે દીનબધુ;
 આપો અમને મુક્તવાણી, ચરણે શરણે લેજો તાણી.
 સદગતીનો રસ્તો નવ જડીઓ, ભવસીંધુમાં હું આથડીઓ;
 દોશ હુમારો પ્રેમે હરજો, શેવક રૂઢીઓ વાસો કરજો.
 મન હુમારું છે બહુ કાચું, એક તમારું નામજ સાચું;
 વાલા જોઉં વાટ તમારી, અંતે મળજો કહે વનમાળી.

ગરૂડ ચડી આવળે ગીરધારી.—એ રાગ.

અરજ ઉર ધારજો મારાવાલા,

મુને દરસન દેજો દયાલા.

અરજ૦

મારા પ્રેમપ્રીતમજી હો રસીઆ,

મારા રૂઢીઆમાં વાલા વસીઆ;

તમે ભકતોની વારે ધસીઆ.

અરજ૦

અજમેલ અધરમી ઉઘાર્યો,
મુવન્વાને તેલકઢાથી ઠાર્યો;
લક્ત પ્રલહાદને તમે તાર્યો. અરજ૦

મેહેતા નરસીંહનાં કામ કીધાં,
મીરાંબાઈનાં વાષજ પીધાં;
સરવ લક્તનાં કાર્યજ સીધ્યાં. અરજ૦

તમે જગતતણા પ્રતીપાલ,
લેજો અંતસમેરે સંભાળ;
મારી ટાળો આ લવની જંજળ. અરજ૦

તમે ઘણા લકતોની હીડ ભાગી,
વાલા તમથી મુને પ્રીત ભાગી;
કહુ સાચુ બરોબર જાગી. અરજ૦

મારી વીનતી ઉરે ધરો નાથ,
ભવસાગરમાંથી સાજો હાથ,
સાજો કાસ વના કેરો હાથ. અરજ૦

હડીએ કાઢે હરી તુંને નહીં મળે.-એ રાગ.

પ્રાણી રટણ કરી લે સાચા સંતનુ,
તારી સાથ ન આવે બીજ કોઇ. પ્રાણી૦

માત તાત બાતને સગાં તાહરાં,
બેન કાકા મામાને કુઆ ફોઇ. પ્રાણી૦
અંતકાળે તો કોઇ કોઇનું નહીં

મરણસમે સરવ રેહિશે દુર.	પ્રાણી૦
એતું સમજીને ચટપટ ચેતજે,	પ્રાણી૦
વાયે વહાણું થઇ જાશે અસુર.	પ્રાણી૦
ભવના સાગર મધે મુંઝાઈ રહ્યો,	પ્રાણી૦
થયો અંધો તું અવની મોજાર.	પ્રાણી૦
હરી નામનું નાવ તઈઆર છે,	પ્રાણી૦
ભાઈઓ ભજે તે ઉતરે પાર.	પ્રાણી૦
સ્વર્ગપુરીનો પંથ વીકટ ઘણો,	પ્રાણી૦
રામ નામનું ધર હૃથીઆર.	પ્રાણી૦
આતો પાંચ દીવસનાંરે પરખલાં,	પ્રાણી૦
નાહી ધોઇને થાઓ તઇઆર.	પ્રાણી૦
પુન્ય પાપની ખાંધીને ગાંસડી,	પ્રાણી૦
જવું રાય ધરમકેરી પાસ.	પ્રાણી૦
એતું સમજીને સાચા સંત સેવજો,	પ્રાણી૦
દાસ વનાને સાચી તેની આશ.	પ્રાણી૦

ધન્ય હાકોર રૂડુ ગામ.—એ રાગ.

કર રામ રટણ યો જીવ, ભલું થાશે તારે;
 નવ બેસે તુને કંઈ દામ, માનો કહું મારે.
 મુનસાદેહી મળ્યો છે મોંઘો, ફરી નહી મળશેરે;
 તારાં કોટી જનમનાં પાપ, પલકમાંહી ટળશેરે.
 હરી ભજવાનો આવ્યો દાવ, તુંતો કેમ ભુલેરે ;
 મીથ્યા માયાતણા આ ફંદ, તેમાં કેમ હુલેરે.

ભવસાગર દુઃખનો ફરીઓ, માયાનું અંધારૂં;
 તેમાં આવે નહીં કંઈ સાથ, માનો તો ઘણું સારૂં.
 ઓતું સમજી રટણ કર રામ, મુખે નામ પ્યાડું;
 તારા ઘટમાંહી દીપક થાઅ, ટળેરે અંધારૂં.
 ઝાઝું કહેતામાં આવે શરમ, પ્રભુને સમરજેરે;
 ગુરૂ ચરણે ભણે વનો દાસ, અરજ ઉર ધરજેરે.

હે પાપી જીવ મુરખ મન માને,
 હરીના ગુણ ગાને; વીચારી દીલમાંય. હે પાપીં
 જન્મમાં આવીને શું સુકત કીધાં,
 જીવ જોને તપાસી ઘટમાંય. હે પાપીં
 ઠરી ઠામ ન બેઠો ઘડી એક જીવડા,
 તે હરી ભજ્યા નહી કાંય. હે પાપીં
 હરી ભજનનો ભેદ ના જણ્યો,
 તેની પડશે ખબર તુને તાંય. હે પાપીં
 અનીતી પાંથ તજી સુપાંથ સાહો પ્રાણી,
 પ્રભુ પકડે તેરી બાંય; હે પાપીં
 પાએ નમીને કહે દાસ વનો હો પ્રભુ,
 કરજો સેવક કેરી સાય. હે પાપીં

પુનમ ચાંદની.-એ રાગ.

કાંયા કંચનની માની તેતો જીવડારે,
 જોયા મેહેન જરૂઆ વાડીને ભંડાર,

મુરખ મોહી રહ્યો શું જુઠી આ જન્મળનેરે,
 સગાં વહાલાં જે સરવ કુટુંબી તાહરાંરે,
 તે સઉ મીથ્યા જાણો નહી આવે કોઇ સાથ. મુરખ૦
 સાખી.

મીથ્યા જાણો જક્તને, મીથ્યા આ સંસાર;
 મીથ્યા માયાને તજો, સેવોને કીરતાર.
 હેતે ઉમંગે ભજન કરો શ્રીરામનુરે,
 જેથી જનમ મરણનાં દુખ સરવ દુર થાય. મુરખ૦
 સાખી.

ભરીઓ દરીઓ દુઃખનો, માયાનું અંધકાર;
 જ્ઞાતી જન સેજે તરે, લાગે વાર ગમાર.
 સુખતા સાગરને સેવ્યાથી પાપો દુર ટળેરે,
 રટ રામ તારા ઘટમાં દીપક થાય. મુરખ૦
 સાખી.

મનમાં સમજી જીવડા, પ્રભુને તું સંભાળ;
 શરણું આપે નાથજી, ટાળે પાપ દયાળ.
 સરવે વીરલા મારા દાસની અરજી ઉરે ધરેરે,
 બેઉ કર જોડીને ગાય વનો આ દાસ. મુરખ૦

સાખી સેજ સમારી.—એ રાગ.

વાલા વીનવું તમને હો પ્રાણ હમારા;
 કહું કર જોડીનેરે હું શું ગુણ ગાઉ તમારા.

નમું તમને હો નાથ, મારો સાજોને હાથ;
 મુને રાખશે સાથ, સાચી આશા તમારી.
 રે હો વાલારે મારા. કહું કર જોડીનેરે. વાલા૦
 મારા હૈડાના હાર, કીરપા કરો મારાર;
 મુને ઉતારો પાર, કરૂં વીનતી હું આપને.
 રે હો પ્રાણ હમારા. કહું કર જોડીનેરે વાલા૦
 જક્તના પ્રતીપાળ, પ્રભુ અમને સંભાળ;
 ઉગારોને દયાળ, ધરો અરજ આ ઉરમાં.
 રે હો નાથ હમારા. કહું કર જોડીનેરે વાલા૦
 મુને સાચી છે આશા, વાલા રાખજો પાસ;
 ગાવે છે વનો દાસ, ધરજો વીનતી ઉરમાં.
 રે હો વાલા હમારા. કહું કર જોડીનેરે. વાલા૦

દુખ દર્દથી દીલડું અતી.—એ રાગ.

મન માનને કહું માહરૂં, નથી જુગમાં કોઈ તાહરૂં;
 રટ રામ એ સુખ ધામ છે, જપ નામ પુરણ કામ છે. મન૦
 ધાસ જેમ કદલે વઢાય છે, તુજ જાન એમ કપાય છે,
 ભાર ભોગવે સીદ જક્તનો, કરી લેને સંગ તું ભક્તનો. મન૦
 ધરશા મુકી ઢને મનથી, રટ રામ તન મન ધનથી,
 છઠકીસ ક્યાં જમરાયથી, ઉગરી લે આ ભવમાંયથી. મન૦
 ખાર વાગસે છવ તાહરા, ત્યારે સાંભળે બોલ માહરા,
 ભાર્યું જકન સવળુ તને ખરૂં, પશુ આંતે લાગશે આકરૂં. મન૦

ઈસ નામ સાચુજ જાણજે, મારી વીનતી ઉર ધારજે,
વીનતી વનાની ઉરે ધરો, તો વૈકુંઠવાસ તમે કરો. મન૦

ગાતી.

ઠાકોરના ઠાકોરને, બેડે કરજોડી અરજ કરે સ્વામી;
યાદ કરે રસનાએ, વીનતી કરીએ પ્રેમથકી નામી.
લાલચમાં લપટાયો, લવનો સીંધુ લાગે અતી ખારો;
લક્ષ્મીપતીને વંદુ, મહેર કરીને ખારા મુને તારો.
મોક્ષગતીને ઇચ્છું, સરજનહારા સ્વામી તમે મારા;
તીમર મટાડો તનતું, દરસન દેસો દુખજ હરનારા.
લાવ નથી અહીં બાળે, જક્ત વીસે હું નામ જપું ખારા;
લક્ષમાં અરજ લેજો, દાસ વનાનાં પાપ છો હરનારા.

હોમ મમમા તું આપ દયાલુ - એ રાગ.

હો મમસ્વામી અંતરજામી, કસ્ટહરણ હો નાથ;
આપ કૃપાલુ દીનદયાળુ, સાજો સેવકનો હાથ.
હો મુખસીંધુ છો દીનબધુ, બેલી છો ગરીબનીવાજ;
કાજારેવાલા ઉર દ્યો દયાળા, રાખો હમારી લાજ.
હું અપરાધી ભરીઓ ઉપાધી, તમ સરણે શીર નામું;
પાપનો પડદો થાએરે અલગો, દરસનથી દુખ વાસું.
કસ્ટ નીવારો શેવક તારો, બેલી તમે બળવંતા;
દયાલુ હાતા કરો મુખસાન્તા, ફરીઓ ભવરે અનંતા.
પાપ હમારાં પ્રેમથા હરજો, દાસની દ્યો સંભાળ;
દાસ વનાની વીનતી ઉરમાં, લેજો તમે હો દયાળ.

પ્રીઆ દીઓ રાગ.-એ રાગ.

પ્યારા કરો કૃપા આ રંક સેવકની ઉપરે વીનતી ઉર ધરે.
 બેડી ગાતરકાના ધામી, વીનતી કરીએ પ્યારા સ્વામી;
 મેહર કરીને ટાળો મારા તાપનેરે. પ્યારાં
 કામી કોઈ લોભી જુગારી, અંતે નર્કતણી એ બારો;
 ધોકારું છું સરવે મારાં પાપનેરે. પ્યારાં
 ભક્તતણું તો માપજ માપો, કૃપા કરીને ભક્તિ આપો;
 બેઉ કર બેડી વીનતી કરીએ આપનેરે. પ્યારાં
 આશરો અમને એક તમારો, પ્રેમ કરીને અમને ઉગારો;
 દરસન કરવા આવ્યા ગુરૂના આસનેરે. પ્યારાં
 દાસ વનો તમ સેવક જાણી, સરણે લેશો સારંગપ્રાણી;
 અરજ કરું વૈકુંઠપતી માઆપનેરે. પ્યારાં

સાગરનો ભાર.-એ રાગ.

સેવો કીરતાર સરજનહાર, રે છે સૌથી મોટા;
 જુગમાં નહીં એના જોડા, એના તો જાણે ટોટા. સેવોં
 જક્તવહેવાર છે દુખહાર, રે હો માનો વીરા;
 સૌથી લે સંતજ હોરા, વીરા થાઓ ન અધોરા. સેવોં
 રે ભુલ્યા ભાન લાવો સાનરે, અંતરમાં બ્રાતા;
 સેવો દયાલુ હાતા, એ છે જગતના ત્રાતા. સેવોં
 લે રામ નામ પુરણ કામ, રે દીનખંધુ સ્વામી;
 છે પ્રભુ અંતરભમી, નમીએ સઉ નામી નામી. સેવોં
 છે આ સંસારરે સુતકાર, રે આ જુહી બાજ;

મુઆ પડીત ને કાજ, માયા મુકી દે ઝાઝી. સેવો
મુકી દે માન હો ગુમાન રે, રૂ અંતરમમો,
બેસી છે બળવંત સ્વામી, દાસ વનો કહો છે નામી. સેવો

માર માર તરવાર.—એ રાગ.

માન માન જીવ મનમાં જીએ છે શું;
જીએ છે જીએ છે જીએ છે શું. માન માન
દુખના દરીઆમાં પડ્યો ગુંચાધને,
પાપે આ પેટ સીદ ભરે છે તું. માન માન
પાપ અનેક કીધાં પ્રાણીઆ હો મારા,
સમ નામ લે માન મારું કહું. માન માન
સંસારમાંહી સાર સમજી રહ્યો તું;
દર્બીને દીલ કેમ ડરે ન તું. માન માન
પ્રીત કરીને પ્યારા પ્રજુને ભજી દ્યો,
એમાં તો દામ નહી એસે કશું. માન માન
દાસ વનો કહો બેઉ કર બેડો,
હોતે હરીને સંભાળેરે તું. માન માન

નહીરે વીસાર હો નાથજી તમને, મુજથી વીજુરા થાવા ન
હરે. નહીરે
હો દીનમંદુ આપ દયાળુ, આપ કપાળ દયાળ હો નાથ;
ભવનાસીંધુમાં પડીઓ હો નાથજી, સાજી સ્વામી મારેરે
હાથ, નહીરે

પ્રેમ કરી દરશન દેશો, પ્યારા પ્રભુ મમ નાથ કૃપાળ;
 બળતા આ દવથી ઉગારો હો નાથજી, મારી લેશો હો સ્વા-
 મી સંભાળ. નહીરો
 આશ તમારી એક પ્રભુજી, મુને તમારી છે સાચીરે આશ;
 દયા કરી પ્યારા શરણે દયો નાથજી, રાખો આ દાસને પ્રેમથી
 પાસ. નહીરો
 પ્યારા પ્રભુ મેં ઘટમાં ન જોયું, કીધો નહી વળી કાંઈ તપાસ;
 એક કર જોડીને વીનવું હો નાથજી, પાએ નામી કહે વનો
 દાસ. નહીરો

શ્રી અમરીસ આખ્યાન.

પાત્રો.

અમરીસ—કોઈ નગરનો મોટો ભક્તરાજ.

વણીક—દસ ગાઉ છેટે ગામનો શેઠ.

શ્રીમતી—વણીકની દીકરી.

બ્રાહ્મણ—શ્રીમતીના ગામનો.

શ્રી અમરીસ આખ્યાન.

નાટકના નવીન રાગોથી ભરપુર.

ગીતી- ગણપતીની સ્તુતી.

પ્રથમ નમુ અજપુત્ર, શંકર તનને સદાએ શીર નામું;
ભક્તતણા ગુણ ગાવા, દીવ્યગતીથી આનંદ હું પામું.

અમરીસ- રાગ ધનાશ્રી.

નીજ કરસેં કરીએ, સ્વામીની સેવા નીજ કરસેં કરીએ;

અખંડાનંદની સેવારે કરતાં,

દીલ હરસ ધરીએ.

સ્વામીનીં

મહંત પુરૂષની સેવારે કરતાં,

ભવસાગર તરીએ.

સ્વામીનીં

જનમો જનમ કેરાં ભવ દુખ છુટે,

શ્રીપતીને સમરીએ.

સ્વામીનીં

પરપુરૂષની સેવા ન ચહીએ,

નીજ હસ્તે કરીએ.

સ્વામીનીં

મુખ અંતસકરણે નાથને નમીએ,

દેહીખંધન ટળીએ.

સ્વામીનીં

ગુરૂંચરણે ઠાસ વનાનો વીનતી,

સંત ચરણ રહીએ.

સ્વામીનીં

અમરીસ- રાગ સીંહાનો કનરો.

અપા અવસર તો આવ્યો છ સારો,

સુદૃઢ થઓરે જનમારો આ મારો.
 ભુલ ઘણી તો મુજમાં દેખાયે,
 એક આ પહોર તો જાય અકારી. આ અવસર
 પહોર આ સાત શેવામાં જાએ,
 એવો હતોરે પ્રથમનો ધારો. આ અવસર
 નીંદ્રામાં રાત્રી હવે નવ ખોવી,
 હે પ્રભુ ટેક તું રાખજીહારો. આ અવસર
 દળવાનું કામ તો હાથેજ કરવું,
 એવો રસ્તો મુને લાગે છે પ્યારો. આ અવસર
 હે પ્રભુ લજ્યા રાખજો મારી,
 દાસ વનાની વીનંતી સ્વીકારો. આ અવસર
વણીક- ધરસેં ઇહાં કોન ખુદાકે લીએ લાયા
 મુજકું.-એ રાગ.

પ્યારી નારી આજે સુજો વાત તમે એક મારી,
 પુત્રી પરજાવા જેવી દીસે થઇ હવે તૈયારી;
 વળી થયાં વરસ સોલ પ્રીયા હવે કેમ ચાલે,
 નથી રે ઉપાય હવે મનમાં ધણું એ સાલે.
 જરૂર આ કામ હવે જલદીથી અરે હું તો કરું,
 પુત્રી પરજાવી મારીને પછી મુખેથી ફરું.
શ્રીમતી- હજી ન આવીઆ.-એ રાગ.
 પીતા માહરા, વાત સુજો મારીરે;
 શું બોલો બોલ, ઘટે છે તોલ,
 શી ચોળાચોળ, માગુકું કોલ, કહું સુજો આ વારીરે. પીતા

શ્રીમતી- રામ ભક્ત કળીરને કહેછેરે.-એ રાગ.

રાજ અમરીસ છે ભક્તજનરે,
તેની સાથે પરજવાનું મનરે;
માટે સુણા તમે મારી વાતરે,
બીજા જક્તમાં બાત ને તાતરે.
માટે પીતાજી હયાને આ લાવોરે,
મને અમરીસ સંગ પરજાવોરે.

વણીક- રાગ ખનજરો.

તુંતો સાંભળ પુત્રી મારી, કહું વાત હું એક વીચારી.
તોંતો વાત કહી જે મુજને, પણ સુણ કહું છું હું તુજનેરે;
તારી વાત મેં દીલમાં ધારી, કહું વાત હું એક વીચારી.
રાજ અમરીસનો એવો ઠાઠ, ઘેર રાણીઓ ત્રણસેં સાઠરે;
સુખ જોવા ન પામે લગારી, કહું વાત હું એક વીચારી.
એની શું સુખ ત્યાં ભોગવશે, પછી પાછળથી રોધ મરશેરે;
માનો વાત હો પુત્રી મારી, કહું વાત હું એક વીચારી.
એની વાત વીચારોને હૈયે, અમે તમારા સાડ કહીએરે;
નથી સુખજ ત્યાંતો લગારી, કહું વાત હું એક વીચારી.

(શ્રીમતી પત્ર લખે છે.)

ઘરસેં ઇલાં કોન ખુદાકે લીએ લાયા મુજકુ -એ રાગ.

સ્વસ્તી શ્રી પુર સહેર દીસે, શોભાયમાન ધણું;
વીવેકી સુરા પુરા, બળ ખુદિના નીકાન ધણું.
પવીત્ર પુણ્ય પરમછેરે, ભક્ત નાથ તણા;

રાજા અમરીસને નમસ્કાર, મારા છેરે ધણા.
 શ્રીપુરથી છે લખીતંગ, દાસી પ્યારા આપતણી;
 ઇન્દ્ર છે મળવા માટે, દાસી શ્રીમતી તોરે ધણી.
 વાંચો આ પત્ર આપ, દાસીનો હો વાલા તમે;
 થયો વાકેફ તમ, વાંચેથી જાણીશું અમે.
 રાજાજી અરજ મારી, પ્રેમ કરી ઉર ધારો;
 દાસીનો હસ્ત ગ્રહી, પ્યારા માફ કાજ સારો.
 લઈ શુભ લગ્ન પતી, આપ પધારોને સ્વામી;
 દાસીની આશા પુરી, નાથ કરો કહું છું નામી.
 કદાપી આપની આ વાતની મરજ થસે ના;
 તો નીચે જાણવું થવાની છે દાસીની ફના.
 સ્ત્રી હત્યા લાગસે મુણેને રાજના આપતી;
 એવું ધારી પધારો મુણી દાસીની વીનતી.
 દાસીનો નીમ કેવો જાણજો ખરો છે અરે;
 છે બીજા રાય વીના માનો જ્ઞાત તાત ખરે,
 થોડું આ છે લખેલું ધણું કરીને માનો પતી;
 લખીતંગ આપ ચરણકેરી દાસ છે શ્રીમતી.

(આજ્ઞાણને પત્ર આપતી વખતે શ્રીમતી કહે છે.)

શ્રીમતી-ગીરધારીરે વાત કહું તે વીચારો-એ રાગ.

અહો વીપ્રજરે મુખકારી છો સારા,

મમ ચક્ષુતણા છો તારા;

દયો આ પત્રજરે, આપજો અમરીસ દ્વારા;

મમ ચક્ષુતણા છો તારા.

(કુલ.)

રાજા અમરીસને પત્ર દેજો રે,
વળી મુખનો સંદેશો કેજો રે;
જાન લઈને જરૂર પરવરજો રે.

વેહેલા આવેરે, તો થાય કાર્ય હુમારા. મારા ચક્ષુ
જાઓ વેગેરે, કામ જરૂર કરનારા. મારાં

(પ્રાંત્ર ચાકરના વેશમાં ઉભેલા અમરીસ રાજાને આજ્ઞાણ પુછેછે.)

આજ્ઞાણ—

ગીતી.

દુર ધણેથી આવ્યો, જાણું છું રાયની પાસે અરે બ્રાતા;
તે અમને તો બતાવો, પત્ર આપુ તો થાએ મુખશાતા.

અમરીસ—

ગીતી.

શીર મુગટ મહારાજ, રાયજી કેરો દાસજ હું સાચો;
રાજન મંદીર પોઢયા, લાવો પત્ર વંચાવી આવું પાછો.
(પત્ર લઈને શ્રી નટવરલાલજીના મંદીરમાં જઈ સ્તુતી કરે છે.)

અમરીસ—

સીતારામ રમાપતી નાથ વીણ,
મારી વીનતી ઉરે ધરો આપ પ્રભુ;
તમે દયાળુ છો જાતના ગ્રાતા,
અરજ આ ઉરમાં ધરો પ્રભુ.
આવ્યો છે પત્ર લઈને વીપ્રજ આ,
તેને શો ઉત્તર દેવો પ્રભુ.
મન આ માડું નથી રતીપુર તો,
જેવું ધરે તેવું કહોને પ્રભુ.

સીતારામ

સીતારામ

સીતારામ

છોછ અસરણાસરણ કૃપાળા,

ઉત્તર પાછો દેશો પ્રભુ.

સીતારામ૦

(મંદીરમાંથી કંઈ જવાળ થતો નથી માટે અમરીસરાય

બહાર આવીને ના પાડે છે.)

અમરીસ-

ગીતી.

સુણો તમે મહારાજા, અરજ સુણો આ મારી તમ દલમાં;
હા નવ કહે રાજા, આપ પધારો પાછા અરે પલમાં.

બ્રાહ્મણ-

ગીતી.

શ્રીમતી મરસે બ્રાતા, બહુ દુખીઆરી રાય વીના નારી;
મહેર કરી સમજવો, જેથી કરે એ લગ્નજ આ વારી.

અમરીસ-

ગીતી.

માફ કરો બ્રહ્મ દેવા, રાય હુકમ તો એવો છે તમને;
પશ્ચીમ ઉગે ભાણુ, નહીં થાએ એ દામ કહું અમને.

(ના કહેવાથી બ્રાહ્મણ નીરાસ થઇ પાછો વળે છે.)

શ્રીમતી-

રાગ માલ.

મારા હૈયાના હાર એ વીપરે, કહેને શું કરી આવ્યા છો;
દીઠા ઘણા દીવસે આજરે, મારા મનમાં ભાવ્યા છો.
પત્રતણુ શો જવાળજ મળીઓ, શું કરે અમરીસરાય;
વાત કરો બંધી તેમની, મારા ઉચ્ચાટ સઉ દુર થાવરે. કહેા
અમરીસરાયની ભક્તી છે કેવી, સેવામાં કેવો પ્રેમ;
વીરતારી કહેા મને તે સઉ, મારો ટળે આ મનનો વેમરે. કહેા.

મનાંત સરવે કહી સાંભળાવો, સાંભળવાની આશ;
અમરીસરાયની વાત સાંભળવા, ઝંખે સુદેવની પાસરે. કહોં

પ્રાહ્મણુ- ભલે લાત તમારો મારી-એ રાગ.

મુણે આજે શ્રીમતી યેન વાત મારીરે;
વાત મારીરે, મુણે વાત મારીરે. મુણે૦

અમરીસરાજ મેતો નજરે જોયા નથી યેન;
રાજગુની ખખર નથી મેં જોયાં નથી ચેન. મુણે૦

જળનો કુંભ ભરી જતોતો સેવક મંદીરમાંય;
સેવકના કહેવાથી આપ્યો પત્ર તેના કરમાંય. મુણે૦
વાટ ઘડી જોઇને મેતો મન કરીઓ વીચાર;

એટલામાં તે સેવક આવ્યો ક્ષણ ન લાગી વાર. મુણે૦
રાજજનો પત્ર આપેલો તે આપ્યો મુને ત્યાંય;

જઓ આપજો શ્રીમતીને કહીને કર્યો વીઢાય. મુણે૦
તે આ પત્ર લઇને હુતો આવ્યો તમારી પાસ;

અમરીસને તો જોયા નથી સાચુ કહે આ દાસ. મુણે૦
(લમનો વીચાર ના હોવો સાંભળી શ્રીમતી ધણીજ દોષાયમાન

યઇને ખીજવાર પ્રાહ્મણુને પત્ર આપી મોકલે છે.)

શ્રીમતી- ક્ષત્રી કલંક.

મુણે રાણા હો શ્રીપુરના નાથ, સતીતો સત નહીં ચુકેરે.

ખળ બુદ્ધી સદગુણના છે સાથ. સતીતો૦

લખે શ્રીપુરથી શ્રીમતી આ દાસ. સતીતો૦

મળવાની રાખે તેતો ધણી આશ. સતીતો૦

મારે મનથી વરી છું ભરથાર.	સતીતો૦
જન લઇ માટે થાવું તમઆર.	સતીતો૦
નવ પાડશો આ વાતની કદાય.	સતીતો૦
તો આ દાસીનો તરત જીવ જાય.	સતીતો૦
એસે હત્યા તને અમરીસરાય.	સતીતો૦
મારૂં લોહી તુજ મંદીરે છંટાય.	સતીતો૦
વાટ જોઉં છું રહી છું વીસવાસ.	સતીતો૦
લખે પત્ર આ શ્રીમતી તમ દાસ.	સતીતો૦

(ઉપરનો પત્ર બ્રહ્મણને આપી વીદાય કરે છે, બ્રહ્મણ ત્યાં જઈ
અમરીસરાજને પત્ર આપે છે તે વાંચી રાજા મંદીર
સેવામાં જમીને અરજ કરે છે.)

અમરીસ— ઘણીજ નમ્રતાથી.

અરજ સ્વીકારો હો નાથ હમારા,
પ્યારા પ્રભુજી આપ દયાલરે અરજ.
પત્રનો ઉત્તર આપીએ સ્વામી,
મરવાને એતો થાએ તમથાર;
દુખ આવી પડ્યું દાસને માથે,
જવાબજ દેશો આપ દયાલ. અરજ૦
જો ના કહુંતો મરશેતો એ નારી,
આપ હુકમવીણ કામ ન થાય;
જેવું ઘટે તેવું કહોને હો નાથજી,
જેવી મરજી હો જગરાય. અરજ૦
એક્કી છારે બળવંતસ્વામી,
નરવરલાલ હો નાથ હમારા;

ગરીબનીવાજ તમે છા હો નાથજી,
જવાબજ દેજો હો મમ પ્યારા. અરજી.

(આટલું કહેતામાં સેવામાંથી ઠાકારનો હુકમ થાય છે,
એટલે પરજીવાની હા પાડે છે ને શ્રીમતીને ત્યાં તેડાવે છે.)

અમરીસ- (રાગ માઠ.)

અરે શ્રીમતી નારી, ભાગ્ય વિચારી તનમાં તું તપાસ;
ત્રણસેં સાઠ પ્યારી, છે દુખીઆરી, ભાગ્ય વીચારી તનમાં.
અહીં આવી શું સુખ ભોગવશે, કંથની સાથે નાર;
આપું હું મંદીર રહેવાનું જુદુ, થાને જવા તથ્યારરે;
મમ હુકમ પ્યારી, લે ઉર ધારી, ભાગ્ય વીચારી તનમાં.
સુખ તું મારૂં જોવા નહી પામે, સુજી આ સત્ય છે વાત;
રટણ કરે જે રામનું નારી, તેના ટળે ઉતપાતરે;
માટે પ્રીઆ હો મારી, જાઓ આ વારી, ભાગ્ય વીચારી તનમાં.

શ્રીમતી- (ગીતી.)

પ્રાણનાથ હો મારા, આપ હુકમ હું શીરે ચડાવુ છું;
મંદીર જોઈ તમારૂં, પ્રેમ કરી મમ મુકામે હું જઉં છું.

(શ્રીમતી પોતાના મુકામે જાય છે, પછી વિચાર કરે છે.)

શ્રીમતી (સ્વગત)-

(મારાં લેણાટ ખીલ્યાં જાણું.)-એ રાગ.

છે ધન્ય ધન્ય અમરીસરાય, ધન્ય સેવાનો મહીમાય;
શ્રીમતીને ચીંતા બહુ થાએ, મન મધ્યે મુંઝાય;
રાગનો બહુ બંદાબસ્ત, સેવામાં શું જવાયરે. છે ધન.

મન વીચારે રાજીજી જાય, જીમનાં કરવા સ્નાન;
 કરવામાં નકી જવું મારે, છા થાય જીવ નુકશાનરે. છે વન્ય૦
 ખડુ અકલાયે મન મુંઝાયે, ક્યારે વખતજ થાય;
 છે બસીહારી, અમરીસરાજ શો તારો મહાયરે. છે વન્ય૦

કવી-

રાગ ઉપરનો.

શ્રીમતીને ચીંતા થાય, સેવકમાં ક્યારે જવાય;
 વખત થઈ જીમનાંજી જવાની રાજી નાવા જાય;
 શ્રીમતીઆઈ લાગ તપાસી પેઠી મંદીર માંયરે. શ્રીમતી૦
 સેવાની જેને ખમર નથી કે શીરીતે તો થાય;
 આજની રાતે ગુપ્તજ રહેવું શેવા બધી જોવાયરે. શ્રીમતી૦
 એમ વીચારી ખુશ પાછળ સંતાઈ તે નાર;
 રાજીજી તો સ્નાન કરીને આવ્યા મંદીર દ્વારરે. શ્રીમતી૦

(અમરીસરાજ ઠાકોરશેવામાં જઈને ભગવાનને જ-
 ગાડીને સ્નાન કરાવે છે. પછી રસોઈ કરી ધરાવે છે ને
 પછી પોઢાડે છે તે વખત અરજ કરે છે.)

અમરીસ- (દયાળુ દેવ કૃપાળુ તું.)-એ રાગ.

અહો મહારાજ, ગરીબનીવાજ,
 મુશ્કેલીને આજ, રાખોને લાજ;
 જગતના પતી, છા પુરું રતી,
 છે ગહન ગતી, મુધારો મતી. અહો.
 છા આપ દયાળ, અરે હો કપાળ,

લેજો સંભાળ, ઉગારો આ બાળ;
 અરે જગનાથ, સાજોને હાથ,
 અનાથોના નાથ, રાખોને સાથ. અહો.
 કુસંગ હણો, આ રંકતણો,
 હું દાસ ગણો, ઉમંગ ધણો;
 આવ્યો તમ પાસ, રાખો સંગાત,
 છે મને ઉલાસ, નમે વનો દાસ. અહો૦

(પછી બીજે દીવસે નાવા જાય છે એટલે શ્રીમતી સે-
 વામાં દાખલ થાય છે ને ઠાકોરસેવા સારી રીતે કરે છે
 ને થાળ જમાડવા તર્થઆર કરે છે એટલામાં રાજાજી
 સ્નાન કરીને આવે છે એટલે ગુપ્ત થઈ જાય છે. રાજાજી
 ઉપર આવી તપાસ કરતાં એકદમ ક્રોધાતુર થઈને ચો-
 કીના પોલીસ ઉપર રોસ ચડાવીને કહે છે.)

અમરીસ—

ક્ષત્રીકલંક.

મારા મંદીરમાં આવનાર ચોર. તેનેતો આજે ઠેર મારું રે.	
કેવો બનીઓ છે સોર બકોર.	તેનેતો૦
અરે સેવકો કરો તમે તપાસ.	તેનેતો૦
બાંધી હાજર કરોને મારી પાસ.	તેનેતો૦
મુના મંદીરમાં આવનાર કોણ.	તેનેતો૦
તેની કરો મુને બરોબર બાણ.	તેનેતો૦
બવો જલદી લગાડો ન વાર.	તેનેતો૦
મારે કોઈની નથી દરકાર.	તેનેતો૦

(શ્રીમતી રાજનો ધણેજ કોથ ભરેલો અવાજ જોઇને
હાજર થાય છે, ને રાજને કહે છે.)

શ્રીમતી- અરે હું મસ્તાન પ્રેમજી-એ રાગ.

અરે પતી પ્રાણનાથ મને શું પુછાછોરે,
દાસીને શો છે હુકમ શું કરવા ઇચ્છાછોરે. અરે૦
ચોરી જુગારી નથી કર્યું ચો સ્વામી મેતોરે,
નથી બગાડ કર્યો વળી શું કહો તમેતોરે. અરે૦
શ્રી મહારાજની બંદગી કરી મેતો સ્વામીરે,
શામાટે ધરો કોથ પ્યારા કહું છું નામીરે. અરે૦
પતીવ્રતાનો ધર્મ હુંતો પાળું છું અરે,
સ્વામી મારા સાચું કહું છું માનજો ખરે. અરે૦

અમરીસ-એ ભગવાન પતી નાદાન-એ રાગ.

અરે શ્રીમતી તારી સુણ વાત કહું આજે;
મારા મંદીરમાં તું આવી આજ શા કાજે. અરે૦
મારી સેવામાં તે ચુક પડાવી મુજને;
નથી લાજ તુને લગાર કહું શું તુજને. અરે૦
તારો પતીવ્રતાનો ધર્મ જાણું છું હુંતો;
મંદીર આપું હું આજ સેવા કર તુતો. અરે૦
મારા મંદીરમાં તું આવીશ નહી કોઇ દીન;
તારા મંદીરમાં કર જીદ સેવા આસન. અરે૦

(શ્રીમતીને મંદીર જીદ બનાવી આપે છે ત્યાં શ્રીમ-
તી રાત દીવસ ભગવાનની બંદગી કરે જાય છે.)

શ્રીમતી-

દીસો છો નટવરલાલ રૂપાળારે;	દીસોછો૦
વાહવા રૂપાળા રસીલા છબીતારે.	
અરજ કરું છું દીનાનાથ તમારીરે,	દીસોછો૦
પ્રેમે પધારો પ્રભુ આનંદ ધારીરે.	
સંભાળ લેશો પ્રભુજી હો મારીરે,	દીસોછો૦
સ્તુતી કરે છે આ દાસી તમારીરે.	
છોડીસ નહીં મારા પ્યારા હો પ્રભુરે,	દીસોછો૦
કરે વીનંતી આ દાસ હો વીભુરે.	
રાજનતી સેવામાં પોઠો છો આપરે,	દીસોછો૦
નાયવું પડસે આ દાસી સંગાતરે.	
એવું જાણીને વેહેલા આવો જો આપરે.	દીસોછો૦
દાસીના ટળસે આ પાપ સંતાપરે.	
છારે અનાથના નાથ ક્યાળરે,	દીસોછો૦
વીનવે શ્રીમતી આ દાસી કંગાળરે.	

(શ્રીમતી ખરાતન મનથી બેશુદ્ધમાં નાચે છે, તેના ખરો ભાવ જોઈને શ્રી નટવરલાલસ્વામી પ્રગટ થાય છે ને તેના સામા નાયવા મંડી પડે છે; એટલે શ્રીમતીને ભાન આવે છે. એટલે હંડવત કરીને કહે છે.)

શ્રીમતી- ગીતી.

પ્રેમ કરી મહારાજ, આપ પધાર્યા નાથ કપા કરવા;
 માવન થયું ધર મારું, દાસતણું તો હુખ બધાં હરવા.
 (હંડવતપ્રભુમ કરે છે, એટલામાં અમરીસ આવે છે.)

અમરીસ-

ગીતી.

બેડે કર બેડી નમ્રું જુ; નોધારા આધાર પતી મારા;
શ્રીમતીને છે વન્ય, જેનેરે લીધે પત્રાર્યા દુખહારા.

(બંને જણ પગે લાગેછે એટલે ભગવાન બંનેના મુ-
સ્તકપર હાથ મુકે છે ને શ્રીમતીને વચન માગવાનું
કહે છે તેથી.)

શ્રીમતી- નાથ નમેરા પ્યારા.-એ રાગ.

કહેવું ઘટે નહીં હો પ્યારા અમારા આપને,
વચન માગું એ નહીં મારેરે ધાટજે;
લક્ષ્મીપતી એવી મેંતો નથી કરી બંદગી,
દારણુ દુખથી શોધવા સ્વર્ગની વાટજે. કેહેવું
સરણે તમારે હું આવી હો નાથજ માહરા,
કુસળખેમે આવી આપને ધામજે;
બેઠાજી આશા ભરેલી આ દાસી આપની,
રટણ કરતી સોધું વૈકુંઠ ઠામજે. કેહેવું
દાસીને એટલી આશા હો નાથજ માહરા,
સરણે લેશો રાણી ત્રણસેં ને સાઠજે;
હું ને પતી મારો સરવે જણું વૈમાનથી,
છુટે ભવદુખ સાથે સરવે હયો નાથજે. કેહેવું

(ભગવાન પ્રસન્ન થઈને વૈમાન મંગાવી સરવેને વૈકુંઠ
પુરીમાં મોકલાવેછે ને સરવે અંતરધ્યાન થાય છે.)

છતિ અમરીસ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

મણીભક્ત.

હરી ભજતાં હજી કોઈની લાજ જતાં નથી જાણીરે.

એ રાગ.

સર્વે હરીજનો હરનીશ હરીગુણ ગાશેરે,
 રામ ભજન થકી તો અંતે ધણું મુખ થાશેરે;
 મમ પ્રાણ તણા આધાર, પ્યારા લાગો મજનેરે.
 તમ બનાવેલી આ કાયા અર્પણ કરું તુજનેરે;
 પરમારથ માટે આ દેહ હરીએ ધરાવારે,
 ભગ્નીના પ્રતાપે ભગ્નો તમ પાસે આવ્યારે;
 રામ સમરણ વીના આ જગમાં નથી કોઈ બેસીરે,
 યમરાયનો ડંડ ચુકાવે ભગ્તી અલબેલીરે;
 મળ મુત્રનો કીધો દેહ હંકાર ન ધરવોરે,
 સારી બુદ્ધી થકી તો ધર્મ સારો આચરવોરે;
 કપાસાગર છો દીનાનાથ દર્શન આપો અમનેરે,
 ઘણી નર્મતાથી અરજ કરું હું હું તમનેરે;
 માયામાં રહીને મારી મતી થઈ નીષ્ઠરે,
 તમને આરાધું દીનાનાથ ગતી કરો શ્રેષ્ઠરે;
 ગાંડા ઘેલો હું તમારો ભગ્ત શરણાંગત થાવોરે,
 ભગસાગરમાં બુડતાં હાથ મારો સાવોરે;
 પ્રેમભાવથી કરે ભજન નરને નારીરે,
 મણીજાણ કહે આ ભવમાં લેશે ઉગારીરે.

(દાણુ લીલાનો રાગ.)

હાંરે રામ બોલોરે રામ બોલો,
 હાંરે ભાઈ અંતરના પડદા બોલોરે. રામ બોલો.
 હાંરે તારી જીભડી માગે છે ડાંમ,
 હાંરે નથી લેતો નારાયણુ નામરે. રામ બોલો.
 હાંરે તુતો લલના સંતાનમાં વશીઆ,
 હાંરે તેથી થઈશ નરકનો રશીઆરે. રામ બોલો.
 હાંરે તેતો જન્મીને પાયા મેવા,
 હાંરે તુતો જીવ્યો છું સંતોની શેવારે. રામ બોલો.
 હાંરે કૃર કરમોથી ભેગો કર્યો માલ;
 હાંરે જન્મ પામ્યો તે કીધો હલાલરે. રામ બોલો.
 હાંરે તેતો જન્મ લીધોતો લાભ લેવા,
 હાંરે જીદી ફેરવી કરી જઈસ દેવારે. રામ બોલો.
 હાંરે ભ્રષ્ટમતિથી દેખે પરદારા,
 હાંરે તારા નેત્રમાં ઘાલને અંગારારે. રામ બોલો.
 હાંરે મણીલાલના સ્વામીને બલીદારો,
 હાંરે તમ દાસોને લેજો ઉગારીરે. રામ બોલો.

હાંરે ચાલો ડાકોરમાં જઈ વશીએ.—એ રાગ.

હાંરે ભાઈ પ્રભુને નીત્ય સંભાળો,
 હાંરે તેથી જુશી થશે નંદલાલોરે, ભાઈ૦
 માત પીતાને તારા પુત્રરે પ્યારા,
 સગાઈ નહી રાખે તારી દારારે, ભાઈ૦

કાચી માટીની તારી કીધી છે કાયા,
 જુઠી મોહ જ'જળની માયારે, ભાઈ૦
 મેલ ઝરખાને રાવડી તારી,
 છેવટે થવાનું ખારી માટીરે. ભાઈ૦
 યુવા અવસ્થામાં હરીને ભલ્લએ,
 ઘડપણમાં શું કરીએરે. ભાઈ૦
 ગજ રથ અથો અહીં રહેવાના,
 દહ ત્યાગી જશે છાનામાનારે. ભાઈ૦
 પૈસો ટકોને તારી ખેતીરવાડી,
 રોધને રહેશે તારી લાડીરે. ભાઈ૦
 માયાનું સુખ નાશ થવાનું,
 સાચુ શી હરીનું ખાનુંરે. ભાઈ૦
 વૈદનવજન જોઇ જમ કંપે છે,
 અંતે વૈમાન આવીને થંભેરે. ભાઈ૦
 કાસ મણીલાલ સુખથી કહાવે,
 છવ સાથે કાંઈ નહી જાવેરે. ભાઈ પ્રભુને નીત્ય.

રાગ ધોળ.

રામ ભજનનો મહીમા મોટો જાણેરે,
 ભગતી ઉપર પ્રેમ દૃઢમાં આણેરે.
 ભજન કર્યાથી સઘળાં સરસે કામરે,
 ક્યાનીતીથી પામ્યા વધકુંઠ ધામરે.
 ભગતીતો હરી જનને લાગે વાણીરે.

મોહ માયાને શીદ રાખો છો ખાલીરે,
 અંતકાળે સગુ નહીં થાય તારે.
 માટે સમજી રામ ભજે તો સાડરે,
 દુઃખ દરીઆમાં પ્રીતિ રાખો થોડીરે.
 સગાં સંબંધી સરવે જાણું છોડીરે,
 મસ્ત બન્યો છું જગત વીણે અભીમાનીરે.
 અભીમાનથી થઈશ ધણો હેરાનીરે,
 રામ નામ તે સાચાં જાણું નાણુરે,
 આ અવસર છે હરી ભજવાનું ટાણુરે.
 એવું સમજી ભજન કરો થઈ રાણુરે,
 કહું છે મણીભાઈ ગોર્વીંદના ગુણ ગાણુરે.

(રાગ માલ.)

પ્રભુ છો સુખ દાતા, વિશ્વતા ત્રાતા, તમે છો દીનદયાળ.
 હરી ભજો તમારી કીર્તિ ગાતા, દર્શન ચહાતા, છો સુખદાતા,
 તમે છો દીનદયાળ, કૃપા કરીને સેવક તારો, એવા તમે
 જુગદીશ.

મણી નમ્રતાથી અરજ કરું છું, તમને નમાવું શીશરે;
 મમ ચક્ષુતા તારા, પ્રાણથી પ્યારા, સર્વથી ન્યારા. તમે છો
 વીશ્વની માંહે જન્મ ધરીને, કાંઈ નવ કીધું પુન્ય,
 માયાના મઢે ભુલી ગયો પ્રભુ, પાપની તવ રહી ગુન્યરે.
 વિભુ શ્રીપતી સ્વામી, અંતરજામી, દાસના સ્વામી, તમારો.
 નષ્ટ કર્મોની પાટલી બાંધી, આવે તમારી પાસ;

એવા પ્રાણીને શીક્ષા કરી, આપો નરકે વાશરે. પ્રભુ છે.
 બ્રહ્મ પ્રાણીને બાંધી મારે, ધણા બતાવે તાપ;
 અતિશય કષ્ટે નથી સહેવાતુ, મુખે પોકારે બાપરે. પ્રભુ છે.
 ભોળા ભગ્નોની વારે ધાવે, અખીસ બ્રમાંડનાથ;
 દુઃખસિંધુમાં ડુબી મરતાં, ભગ્નોનો મહો હાથરે. પ્રભુ.
 ધરણીધર આ શેવક તારા, સર્વે દીસે કંગાલ;
 નરોત્તમનો સંતાન કહાવે, નામે છે મણીલાલરે. પ્રભુ.

રાગ કલ્યાણ.

શ્રી સીતાપતિ, કરો કૃપા અતિ, દીન દાસ બાણી તારા
 આપ સુમતી.

હરીજનોના પીતા કહાવે, સર્વ જગતના નાથ;
 ભવસાગરમાં ડુબી મરતાં, મમ મહોને હાથ. શ્રી સીતા
 દશરથ નંદન વંદન કરીએ, રામચંદ્ર શુભ નામ;
 ભક્તોજનોને પાર ઉતારી, આપો વૈકુંઠ ધામ. શ્રી સીતા
 દાસ તમારો અર્જ કરે છે, રામચંદ્ર મહારાજ;
 સંસાર સરૂપી સમુદ્ર મધે, રાખો ભગ્નોની લાજ. શ્રી સીતા
 આચારજીના મંદીરોમાં, આવી પુરો વારા;
 દ્વી કર જોડી નમન કરે છે, મણીશંકર તુજ દાસ. શ્રી સીતા

રાગ જોડકાંનો.

ભક્તો ચાહોને હરચન કરસા, સુંદીર સામ બેઠા,
 દુઃખ હરવા, હરીજન આવોને ભક્તો કરીએ;

હરીનું ધ્યાન ધરી દુઃખ ખોલ્યે,
 સંતસભા લગાઇ આજ ઠીક,
 રામનું નામ લેતાં નથી બીક,
 હવે પ્રેમથી કરવું ભજન,
 તેનું શુદ્ધ થશે નીત્ય તન,
 પ્રેમ રાખી ભજે ભગવાન,
 તેમાં નહીં થાય કંઈ નુકશાન,
 પાપ કહાડી નાંખી દો શરમ,
 આપણે ભક્તી કર્યાનો છે ધરમ,
 શરમ રાખવી હોય તો બીજે રાખો,
 અહીંયાં આવી હરીરસ ચાખો;
 હરીરસના નહીં લે દામ,
 સંગારાગથી લેવાશે હરીનું નામ.
 ઉત્તમ કુળમાં જન્મ લીધો,
 ગરભવાસમાં તો કોણ દીધો,
 તે કોણ સરવે ગચ્છા છે ભુતી,
 માયામાં રહી ગચ્છા છે કુતી;
 માયાનું મુખ જાણો તમે કાચું,
 આંતે પડે પસ્તાવું રે પાણું.
 મીથ્યા દોગદ ફાંફાં મારે,
 રામ નામ વીના નહીં ચાલે;
 માટે સમગ્ર ભક્તી કરીએ,
 સંતસભામાં જઈને ઠરીએ.

સંત સેવાથી થાયછે જ્ઞાન,
 તેથી પ્રસન્ન થાય ભગવાન;
 પ્રેમ લાવી હૃદી ધ્યાન ધરે,
 મીથ્યા માયાં કુટી સીદ મરે,
 સાગર તરવાની દેખાડું ખારી,
 મુખે નીત્ય જપો ગીરધારી,
 વાલા ભક્તોની પુરજો આસ,
 એમ કહે છે મણીલાલ દાસ.

શ્રી કલાણુમસ્તુ.

મેહેર ખખર.

સરવે સુજાજનોને ખખર આપવામાં આવે
છે કે આ ચોપડી નિચે લખેલે ઠેકાણેથી મળશે
ટપાલ ખરચ અડધો આનો વધારે સમજવો.
વગર પૈસે લેવાની આશા કોઈએ મેહેરખાની
કરી રાખવી નહીં.

મળવાનું ઠેકાણું.

ખારેખ-ઠકર. વનમાળી મેઘાતીલાલની દુકાનેથી.

ઠ. — ખખરમાં.

અમદાવાદમાં-ઠકર. અંબાલાલ જગજીવનની

દુકાનેથી. ઠ. — માણેકચોકમાં.

